

Odvjetničko društvo
PRADEGAN & SPICIJARIĆ j.d.
 Zagreb, Ulica Republike Austrije 17
 Tel. 01/3091-333, Fax. 01/3091-281
 e-mail: odvdrustvo@inet.hr

21

TRGOVAČKI SUD
 U ZAGREBU
PRIMLJENO

23-02-2018

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
 Stalna služba u Karlovcu

poštom — neposredno
 u primj. 13.12.18
 pristojba 68

Poslovni broj: St-138/18

VJEROVNIK: Marijan Gredelj, Frateršćica 96, Zagreb, OIB: 89617006785, zastupan po
 punomoćniku odvjetniku Tomislavu Spicijariću iz Odvjetničkog društva
 Pradegan & Spicijarić j.t.d., Zagreb, Ulica Republike Austrije 17

DUŽNIK: Institut za istraživanje i razvoj održivih eko sustava, Jagodno 100/a, Velika Gorica,
 OIB: 97065215278

PRIGOVOR

2x

Prilozi: 2x4, punomoć

Dana 08. veljače 2018. godine otvoren je predstečajni postupak nad dužnikom te je donesen
 Prijedlog plana restrukturiranja sa popisom vjerovnika.

Vjerovnik sukladno odredbama članka 37 Stečajnog zakona pravovremeno podnosi prigovor
 iz razloga kako slijedi.

Naime, u Prijedlogu plana restrukturiranja vjerovnik Marijan Gredelj i njegovo potraživanje je
 pogrešno uvršteno u popis neosiguranih vjerovnika iako njegova tražbina proizlazi iz radnog
 odnosa (ili je vezana za radni odnos), te nadalje njegovo potraživanje nije utvrđeno u punom
 iznosu koji mu pripada temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog radnog suda u
 Zagrebu poslovni broj Pr-359/16 od dana 26. travnja 2017. godine, odnosno nisu uračunate
 zakonske zatezne kamate u ukupnom iznosu od 11.219,67 kn koje mu pripadaju temeljem
 navedene presude.

DOKAZ: /Presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-359/16 od 26. travnja
 2017. g. sa klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti
 /Presuda Županijskog suda u Bjelovaru poslovni broj: GŽ R-219/2017 od 13. srpnja 2017.
 godine
 /Obračun kamata

S obzirom na navedeno, vjerovnik pobija dio Prijedloga plana restrukturiranja koji se odnosi na uvrštenje potraživanja vjerovnika Mladena Gredelj u popis neosiguranih vjerovnika i iznos njegovog potraživanja koji nije utvrđen u punom iznosu koji mu pripada temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-359/16 od dana 26. travnja 2017. godine, te je prijedlog Sudu ovaj prigovor utvrditi osnovanim i potraživanje vjerovnika Mladena Gredelj utvrditi u punom iznosu, te ga uvrstiti u tražbine radnika i prijašnjih radnika dužnika na koje ne utječe predstečajni postupak.

12

U Zagrebu, 22. veljače 2018. godine

VJEROVNIK p.p.

ODVJETNIK

TOMISLAV SPICIJARIĆ

ZAGREB - Ulica Republike Austrije 17
Tel. 01/3091-333, fax. 01/3091-281

**ODVJETNIČKO DRUŠTVO
PRADEGAN & SPICIJARIĆ**

Zagreb, Ulica Republike Austrije 17
Tel. 01/3091-333; Fax. 01/3091-281

93

ODVJETNIČKA PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) da me (nas) pravno zastupa (brani)

pečat

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
PRADEGAN & SPICIJARIĆ
Zagreb, Ulica Republike Austrije 17
Tel. 01/3091-333; Fax. 01/3091-281

pečat

ODVJETNIK
TOMISLAV SPICIJARIĆ
ZAGREB-Ulica Republike Austrije 17
Tel. 01/3091-333, fax. 01/3091-231

u predstavljanom postupku, koji se vodi
pred TRGOVAČKI SUDOM U ZAGREBU, SODNA SLUŽBA
U KARLOVCIMA
pod poslovnim brojem St-138/18
na tužbu (prijedlog, optužnicu) MARIJAN GREDEJ, PRATEŠČICA 56, ZAGREB
protiv INSTITUT ZA ISTRAŽIVANJE I RAZVOJ ODRAŽIVH EKO SLUŽBANA
JAGODNO 120/a, VELIKA GORICA
radi: prigovora

Ovlašćujem(o) ga, da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnosi tužbe, prijedloge i ostale podneske, da daje u moje (naše) ime nasljednu izjavu, te da za mene (nas) prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga za slučaj spriječenosti zamijeni

THIANA ŽEJKO odj., ANA MARIJA PAVELIĆ odj.

U Zagreb dne 22.02. 2018. godine

potpis

MARIJAN GREDEJ

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Odluka preinačena odlukom Županijskog suda u Zagrebu
posl. br. GZ 2-219/17. od 13. 07. 17. *Gredelj*
pravomoćna dana 13. 07. 2017.
ovršna dana 12. 10. 2017.
U Zagrebu, 31. 10. 17.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski radni sud u Zagrebu, po sudu toga suda Karmen Sekso Čolak, kao sudu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Marijana Gredelja iz Zagreba, Fratersđica 96, OIB 89617006785, zastupan po punomoćniku Tomislavu Spicijariću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Pradegan & Spicijarić iz Zagreba, protiv tuženika Institut za istraživanje i razvoj održivih eko sustava iz Velike Gorice, Jagodno 100/a, OIB 97065215278, zastupan po punomoćniku Vinku Areliću, odvjetniku iz Zagreba, radi nedopuštenosti odluke o otkazu, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 06. ožujka 2017. godine, u prisutnosti tužitelja osobno i punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 26. travnja 2017. godine,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I/ Utvrđuje se da izvanredni otkaz Ugovora o radu koji je sklopljen između stranaka dana 18.02.2008. godine s pripadajućim anexima od 26.01.2009. godine i 01.10.2009. godine, a koji otkaz je tuženik dao tužitelju Odlukom o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 27.12.2012. godine, nije dopušten, pa se utvrđuje da radni odnos tužitelja nije prestao.

II/ Određuje se sudski raskid Ugovora o radu sklopljenog između stranaka dana 18.02.2008. godine s pripadajućim anexima od 26.01.2009. godine i 01.10.2009. godine s danom 28.12.2012. godine.

III/ Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi štetu isplatom iznosa od 218.368,44 kn sve sa zakonskom zateznom kamatom po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, koja na navedeni iznos teče od dana 28.12.2012. godine pa do isplate, sve u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe.

V/ Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak, sa zakonskim zateznim kamata od presuđenja do isplate u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 34.375,00 kn, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj, u tužbi i tijekom postupka, navodi da je tuženik, dana 27.12.2012.g. donio Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu, kojom je tužitelju, koji je obavljao poslove

ravnatelja, izvanredno otkazao Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 18.02.2008.g. s pripadajućim aneksima od 26.01.2009.g. i 01.10.2009.g., zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa, koju je tužitelj zaprimio dana 28.12.2012.g.

Navodi da je dana, 07.01.2013.g., preporučenom pošiljkom s povratnicom tuženiku podnio Zahtjev za zaštitu prava, a koja pošiljka se vratila tužitelju s naznakom Hrvatske pošte d.d. Zagreb "Obaviješten-nije podigao pošiljku".

Ističe da je pobijana Odluka, kojom je tuženik tužitelju izvanredno otkazao ugovor o radu, nezakonita, neosnovana i nedopuštena, obzirom je protivna prisilnim odredbama Zakona o radu, te obzirom tuženik nije niti imao opravdan razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu, da je otkaz ponajprije nezakonit obzirom je tužitelj, dana 06.11.2012.g., razriješen dužnosti ravnatelja tuženika, pa mu nije niti mogao biti otkazan ugovor o radu za obavljanje poslova ravnatelja, obzirom je rješenjem o razrješenju određeno da će tužitelj biti raspoređen na neko drugo radno mjesto, što tuženik do dana donošenja pobijane odluke nije učinio.

Navodi da je otkaz protivan odredbi čl. 108 st. 2 Zakona o radu, koja određuje da se ugovor o radu može izvanredno otkazati samo u roku od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji, a kako to jasno proizlazi iz obrazloženja pobijane odluke.

Nadalje, da je otkaz protivan i odredbi čl. 111 st. 2 Zakona o radu, koja određuje da je poslodavac prije otkazivanja radniku dužan omogućiti obranu, a što njemu nije omogućeno, a naročito obzirom se ne radi o jednoj navodnoj teškoj povredi obveza iz radnog odnosa, a u obrazloženju se niti ne navodi zbog čega mu obrana nije omogućena.

Navodi da mu se pobijanom Odlukom o otkazu stavlja na teret čitav niz navodnih povreda obveza iz radnog odnosa, međutim, tužitelj iste nije počinio, a kako je to detaljno obrazložio u zahtjevu za zaštitu prava, koji je tuženik preuzeo na pošti, pa je i na taj način onemogućio tužitelja u ostvarenju prava koja mu omogućavaju odredbe Zakona o radu, pa stoga konačno postavljenim tužbenim zahtjevom predlaže da se utvrdi da izvanredni otkaz Ugovora o radu koji je sklopljen između stranaka dana 18.02.2008. godine s pripadajućim aneksima od 26.01.2009. godine i 01.10.2009. godine, a koji otkaz je tuženik dao tužitelju Odlukom o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 27.12.2012. godine, nije dopušten, te da radni odnos tužitelja nije prestao, da se odredi sudski raskid Ugovora o radu sklopljenog između stranaka dana 18.02.2008. godine s pripadajućim aneksima od 26.01.2009. godine i 01.10.2009. godine s danom 28.12.2012. godine, da se naloži tuženiku naknaditi tužitelju štetu isplatom iznosa od 218.368,44 kn sve sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od dana 28.12.2012. godine pa do isplate, uz naknadu parničnog troška, sa zakonskim zateznim kamatama od presuđenja do isplate.

Tijekom postupka navodi da je dana 07.01.2013.g. uložio Zahtjev za zaštitu prava, s povratnicom i potvrdom o primitku preporučene pošiljke, a koju tuženik nije preuzeo.

U odgovoru na tužbu i tijekom postupka, tuženik navodi da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te navodi da nema saznanja da je tužitelj podnio zahtjev za zaštitu prava, tj. nema saznanja da bi propustio primitak pošiljke navedenog sadržaja, da je pogrešno tumačenje tužitelja iz razloga što je funkcija ravnatelja u smislu i pozivom na odredbe Zakona o ustanovama, različita i neovisna od funkcije ravnatelja tj. radnog mjesta u smislu i pozivom na odredbe Zakona o radu, da je tužitelju pravovremeno i u zakonskom roku dan izvanredni otkaz ugovora o radu, te imajući u vidu da se radi o čitavom nizu osobito teških povreda obveza iz radnog odnosa, te činjenicu da je tužitelj čitavo vrijeme izbjegavao suočavanje i razgovor s tuženikom, imajući pri tome prvenstveno u vidu njegovo prijevarno postupanje s jedinim ciljem otimanja klijenata i uništenje tuženika kao konkurencije, takvim postupanjem jednostavno nije ostavio izbora tuženiku. Stoga predlaže tužbu i tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti, uz naknadu parničnog troška.

Tijekom postupka navodi kako ne osporava matematički obračun konačno postavljenog tužbenog zahtjeva s osnova naknade štete, te opreza radi navodi kako tužitelj ne bi imao pravo na naknadu štete u visini 12 prosječnih mjesečnih plaća, već eventualno 4 prosječne mjesečne plaće, te osporava da bi se ista mogla utužiti u bruto iznosu.

Slijedom svega navedenog, predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, uz naknadu parničnog troška.

U tijeku dokaznog postupka sud je proveo sve predložene dokaze, pa je tako izvršen uvid u Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 27.12.2012.g., Zahtjev za zaštitu prava od 07.01.2013.g. sa preslikom omotnice, povratnice i potvrde o primitku preporučene pošiljke, zapisnik tuženika od 06.12.2012.g., liječničku dokumentaciju tužitelja, Ugovor o najmu prostora od 01.11.2012.g., dopis tuženika (Raskid Ugovora o suradnji) (list 35 spisa), dopis IRES Ekologija d.o.o. (Sklapanje Ugovora o suradnji) (list 36 spisa), ispis e-maila od 17.09.2012.g., izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu za IRES Ekologija d.o.o., presliku radne knjižice tužitelja, Aneks broj 1 od 01.10.2009.g., Aneks broj 3 od 01.09.2010.g., Aneks broj 4 od 01.02.2011.g., dopis tuženika od 08.11.2012.g., Odluku tuženika od 06.11.2012.g., Zapisnik sa sjednice Upravnog vijeća tuženika od 15.09.2011.g., 06.11.2012.g., Prijavu za upis u sudski registar, ispis e-maila od 10.05.2013.g., dopis tuženika (list 70 spisa), Zapisnik tuženika od 23.11.2012.g., isplatne liste plaća tužitelja, dopis IRES Ekologija d.o.o. od 11.12.2012.g. (Raskid ugovora o najmu prostora), Kaznenu prijavu od 03.02.2014.g., račun (list 114 spisa), dopis Ministarstva poljoprivrede od 18.01.2013.g., Ugovor od 27.03.2012.g., Statut tuženika iz rujna 2010.g., Odluku o izmjeni Statuta od 15.09.2011.g., proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Biserke Bakmaz, Vedrana Šegote, Roberta Španića, Mladena Šercera, Melite Zrilić, Mirka Mesarića, Zorana Pišla i tužitelja, Ugovor o radu od 18.02.2008.g. (list 170-171 spisa), Aneks ugovora o radu od 26.01.2009.g. (list 172 spisa), dopunsko saslušanje svjedoka Melite Zrilić (list 225-227 spisa), dopunsko saslušanje svjedoka Mladena Šercera (list 227-229 spisa), dopunsko saslušanje zz tuženika Zorana Pišla (list 234-236 spisa) i dopunsko saslušanje tužitelja (list 236-237 spisa).

Na temelju tako provedenog postupka, sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku, ovaj sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

Dana 13. studenog 2015, ovaj sud, pod poslovnim brojem Pr-635/13, donio je presudu kojom je odbio u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja, te je povodom žalbe tužitelja, Županijski sud u Bjelovaru, dana 14. siječnja 2016. godine, pod poslovnim brojem Gž R-182/15, Rješenjem ukinuo presudu ovog suda te predmet vratio istome, na ponovno odlučivanje.

Uvidom u Zahtjev za zaštitu prava od 07.01.2013.g. sa preslikom omotnice, povratnice i potvrde o primitku preporučene pošiljke, utvrđeno je da je isti Zahtjev tuženiku poslan sa povratnicom dana 07.01.2013.g., a kako je tužba u ovom predmetu podnesena dana 01.02.2013.g., tužitelj je postupio sukladno odredbi čl. 129 Zakona o radu.

Uvidom u Zapisnik tuženika od 06.12.2012.g. (list 13-15 spisa), utvrđeno je da je isti voden vezano za primopredaju dokumentacije i ostalih sredstava zaduženih od strane tužitelja i Mirka Mesarića.

Uvidom u primopredaju opreme dokumenata i podataka o poslovanju (list 16 spisa) od 06.12.2012.g., proizlazi da je zbog spriječenosti tužitelja da prisustvuje primopredaji, kao posrednik navedenog, prisutan Mirko Mesarić, djelatnik tuženika.

Uvidom u otpusno pismo SBMR Stubičke toplice (list 31-32 spisa), utvrđeno je da se isto odnosi na tužitelja, te iz istog proizlazi da je tužitelj bio hospitaliziran od 08.11. do 28.11.2012.g. u KBC Rebro, te je u istom naveden datum prijema u Stubičkim toplicama 28.11.2012.g.

Uvidom u Ugovor o najmu prostora od 01.11.2012.g. (list 33-34 spisa), utvrđeno je da je isti sklopljen između Centra za transfer tehnologije d.o.o. i IRES EKOLOGIJE d.o.o., zastupan po direktoru, odnosno tužitelju, čl. 1 ugovoreno je kako je predmet ugovora najam poslovnog prostora za potrebe tvrtke IRES EKOLOGIJE d.o.o.

Uvidom u dopis tuženika (Predmet: Raskid Ugovora o suradnji) (list 35 spisa), utvrđeno je da je isti upućen Centru za transfer tehnologije d.o.o., te je potpisan od strane tužitelja, kao ravnatelja, a u istom je navedeno kako ih moli da sa 05.11.2012.g. raskinu Ugovor o suradnji s tuženikom, a koji se sastoji, između ostalog, u osiguravanju poslovnog prostora, dok je uvidom u dopis IRES Ekologija d.o.o. (Predmet: Sklapanje Ugovora o suradnji) (list 36 spisa), utvrđeno da je isti upućen Centru za transfer tehnologije d.o.o., koji dopis je potpisan od strane direktora IRES Ekologije d.o.o. u osnivanju, Mirka Mesarića, te se istim moli da sa danom 05.11.2012.g. sklope Ugovor o suradnji, između ostalog, vezano za osiguravanje poslovnog prostora.

Uvidom u ispis e-maila od 17.09.2012.g. (list 37 spisa), proizlazi da je pošiljatelj tužitelj, primatelj Mirko Mesarić, a koji sadržaj se, između ostalog, odnosi o mogućnosti formiranja trgovačkog društva u koje bi prenijeli reference.

Uvidom u izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu za IRES Ekologija d.o.o. (list 38-40 spisa), utvrđeno je da su osnivači, članovi društva tvrtke IRES Ekologija d.o.o. tužitelj, kao član društva i Mirko Mesarić, kao član društva, te su isti navedeni kao direktori i zakonski zastupnici navedene tvrtke. Temeljni akt, vezano za pravne odnose, je društveni Ugovor od 06.11.2012.g., a ista tvrtka provedba upisa navedene tvrtke jest od 28.11.2012.g.

Uvidom u Odluku tuženika od 06.11.2012.g. (list 55 spisa), utvrđeno je da se tužitelja Odlukom Upravnog vijeća od 06.11.2012.g., prijevremeno razrješava funkcije ravnatelja tuženika s danom 06.11.2012.g.

Uvidom u dopis tuženika od 08.11.2012.g. (list 53-54 spisa), potpisan od strane zz tuženika, utvrđeno je da je isti upućen tužitelju, a kojim ga se obavještava o odlukama Upravnog vijeća, odnosno o tužiteljevom prijevremenom razrješanju dužnosti ravnatelja, te ga se istim moli i upozorava da izvrši primopredaju dužnosti ravnatelja tuženika.

Uvidom u dopis tuženika (list 70 spisa) od 05.12.2012.g., utvrđeno je da je isti upućen Centru za transfer tehnologije, odnosno g. Šerceru, te ga istim zz tuženika moli da ga se kontaktira u što je moguće kraćem roku, vezano za najam prostora.

Uvidom u Ugovor o radu tužitelja, utvrđeno je da je isti sklopljen, dana 18.02.2008. godine, na neodređeno vrijeme, te je uvidom u Aneks Ugovora o radu od 26.01.2009. godine, utvrđeno kako se istim mijenja bruto plaća tužitelja, na način da ista od siječnja 2009. godine, iznosi 12.489,73 kn.

Uvidom u Raskid ugovora o najmu prostora od 11. 12.2012.g. (list 97 spisa), utvrđeno je da je isti upućen direktoru CTT-a Mladenu Šerceru, od strane Mirka Mesarića, direktora IRES Ekologija d.o.o., te je u istom navedena namjera raskida ugovora koju je IRES Ekologija d.o.o. sklopila s CTT-om.

Svjedok Biserka Bakmaz (list 47-49 spisa), u svom iskazu navodi da je zaposlena kod tuženika, na radnom mjestu voditelja financija, a u spornom razdoblju nije bila zaposlena kod tuženika, no po ovlastima direktora tuženika imala je ovlasti i u spornom razdoblju zastupati interese tuženika, te je bio rađen zapisnik gdje je Mirko Mesarić priznao da su otuđena dva laptopa, s tim da je jedan laptop iznio tužitelj, a drugi Mirko Mesarić, žig, odnosno pečat tuženika iznio je tužitelj, kao i registratore sa važećim ugovorima, a saznanja o istom ima sa sastanka na kojem je bila prisutna, budući su g. Šegota i g. Španić vidjeli da sve navedeno fizički nedostaje.

Ističe kako nitko nije vidio konkretno da je tužitelj iznio navedeno, a to iz razloga što je postojala nemogućnost ulaska u prostorije, budući su bile promijenjene brave, a koje je promijenio g. Mesarić te je po njegovim riječima, isto učinio po nalogu tužitelja. Naglašava da gotovo sva saznanja potječu od Mirka Mesarića, koji je bio glasnogovornik tužitelja, s obzirom da je tužitelj u to vrijeme bi navodno na bolovanju, te je Mirko Mesarić njima na sastanku usmeno rekao sve o čemu je navela.

Navodi da joj je zz tuženika, vlasnik Zoran Pišl, rekao da je tužitelj otkazao tada važeći Ugovor o najmu službenih prostora tuženika, te je potpisao ugovor sa istim najmodavcem za svoju osnovanu firmu koja se zove Ires Ekologija d.o.o., a što joj je ravnatelj tuženika rekao 12. ili 13. prosinca 2012.g. budući je isto tada to saznao od djelatnika tuženika, odnosno Šegote i Španića.

Navodi da ima saznanja da tužitelj nikada nije tražio suglasnost za zaključivanje pravnih poslova čija vrijednost premašuje određeni iznos novca, odnosno, uvidom u dokumentaciju uočila je da je tužitelj sklapao pravne poslove i za vrijednosti iznad 50.000,00 kn no nije vidjela da za isto postoji pisana suglasnost Upravnog vijeća.

Vezano za otuđenje navedenih stvari o kojima je uvodno govorila, ističe da je izvršena primopredaja, te je tužitelj ovlastio Mirka Mesarića da u njegovo ime izvrši i povrat žiga tuženika, registratore s važećim ugovorima, a kasnije je tužitelj u dogovoru sa zz tuženikom otkupio laptop, fotoaparat, gumeni čamac, uređaj za navigaciju i to temeljem dogovora o prodaji koji je uslijedio kasnije, misli u siječnju 2013.g., dok je vraćanje žiga i registratora uslijedio nakon mjesec i pol dana, nakon otuđenja.

Naglašava da su u registratorima nalazili važeći ugovori koje je tuženik sklopio i po kojima nije mogao postupati iz razloga što je iste neovlašteno odnio tužitelj, te je time bio i onemogućen rad tuženika.

Navodi da, nakon što je zz tuženika, g. Pišl, saznao da tužitelj planira otvoriti firmu, te nakon što su tužitelj i g. Mesarić "vrbovali" radnike Šegotu i Španića da dođu raditi u njihovu firmu, Upravno vijeće tuženika donijelo je Odluku o smjeni tužitelja s radnog mjesta ravnatelja, dana 06. studenog 2012.g., te je tužitelj primitak Odluke potpisao i nakon toga otvorio bolovanje.

Svjedok Vedran Šegota (list 81-83 spisa), u svom iskazu navodi da je bio zaposlen i još uvijek radi kod tuženika, na radnom mjestu stručnog suradnika, te da tužitelj nakon razrješavanja s mjesta ravnatelja, po njegovim saznanjima nije vratio žig, kao i ostalu dokumentaciju, a što je učinio tek 13.12.2012.g. i to na način da je g. Mesarić fizički donio žig u prostore tuženika, a o čemu ima neposredna saznanja budući je tog dana osobno bio prisutan na Institutu.

Ističe kako je od strane g. Mesarića čuo na sastanku kod tuženika, da je on osobno promijenio bravu u prostorijama tuženika i to po nalogu tužitelja, a koji sastanak se održao 23.11.2012.g., te se radilo o sastanku svih zaposlenika tuženika, na kojem je bio prisutan g. Mesarić, koji je tada navedeno na sastanku i rekao.

Navodi kako ima saznanja da se planirala osnovati firma od strane tužitelja i g. Mesarića, te mu je g. Pišl rekao, da je vidio pri Trgovačkom sudu da su tužitelj i Mesarić osnovali tvrtku pod imenom Ires ekologija d.o.o. dok tuženik u svom logu ima naziv "Ires", nema saznanja da bi tužitelj za vrijeme svog mandata zaključivao pravne poslove čija vrijednost bi premašivala iznos od 50.000,00 kn, bez prethodne suglasnosti tog dana tu informaciju dobio od ravnatelja našeg najmodavca, g. Šercela, da je tužitelj otkazao ugovor o najmu za službene prostore tuženika, te potpisan Ugovor o najmu za tvrtku Ires ekologija d.o.o., a on se osobno vidio taj dan s g. Pišlom koji mu je tada to rekao.

Nadalje, u iskazu navodi kako ima saznanja da je sa žigom tuženika, otkazan Ugovor o najmu između tuženika i najmodavca Centra za transfer tehnologije, te misli da je isti bio otkazan dana 05.11.2012.g., te da je tužitelj najavio sredinom listopada 2012.g. na sastanku na kojem su bili prisutni tužitelj, Španić i on osobno, kako misli koristiti žig tuženika u prijenosu poslova između tuženika i firme koju misli osnovati, te je tada rekao da misli osnovati novu firmu i istovremeno biti zaposlen kod tuženika. Ističe također kako mu je tužitelj osobno ponudio da prijede raditi u njegovu novo osnovanu tvrtku.

Svjedok Robert Španić (list 90-93 spisa), u svom iskazu navodi da je zaposlen kod tuženika od 01.01.2010.g. na radnom mjestu stručnog suradnika, tužitelj mu je poznat, te nije osobno vidio da je tužitelj osobno odnosio iz prostorija tuženika registratore s ugovorima, no sa istim je upoznat i to iz razloga što je osobno vidio da nedostaju određeni ugovori, a zapisnikom je kasnije utvrđeno da je izneseno pet registratora, a u kojima se nalazila poslovna dokumentacija tuženika, te da se radilo o izuzetno važnoj dokumentaciji za poslovanje tuženika, da mu je g. Mesarić rekao da je tužitelj odnio tu dokumentaciju odmah slijedeći dan nakon što je tužitelj razriješen, odnosno nakon što mu je prestao ugovor o radu, a tužitelj je izvršio povrat poslovne dokumentacije 06.12.2012.g. i to svih pet registratora koje je prethodno odnio iz prostora tuženika i to temeljem nekoliko poziva na povrat od strane v.d. ravnatelja Pišla i gđe. Bakmaz.

Navodi kako je naknadno vidio ugovore i ima saznanja da je tužitelj 05.11.2012.g. potpisao i otkazao ugovor o najmu za službene prostorije tuženika, te za iste prostorije potpisao ugovor o najmu za svoju tvrtku Ires ekologija i to uz potpuno neznanje tuženika, da je kolega Mesarić u razdoblju dok je tužitelj bio na bolovanju promijenio brave na obje prostorije tuženika koje su bile u najmu, a nakon što je tužitelj razriješen sa funkcije ravnatelja, odnosno od 06.11.2012.g., nitko od djelatnika tuženika nije više ulazio u te prostore, osim 23.11.2012.g. kada je održan sastanak u jednoj od tih soba, a kako je na istom sastanku sudjelovao g. Mesarić, on ih je tamo dočekao i otvorio taj prostor.

Ističe da djelatnici tuženika nisu više niti išli u te prostore i to zbog sukoba između tužitelja i g. Mesarića s jedne strane, te ostalih djelatnika tuženika s druge strane, a prije toga su se služili tim prostorom, a radilo se o dva poslovna ureda.

Vezano za korištenje žiga, pretpostavlja da ga je tužitelj odnio kada je uzeo i registratore i poslovnu dokumentaciju tuženika, a isti je vraćen u siječnju 2013.g., te se iz ugovora vidi da je taj žig bio korišten upravo za raskid ugovora o najmu prostora o kojima je govorio, a koji je datiran sa 05.11.2012.g., odnosno dan prije razrješenja tužitelja sa funkcije ravnatelja. Navodi kako je bilo čudno u svemu tome okolnost što nikada nije bilo govora da bi tuženik otkazao taj prostor, odnosno raskinuo ugovor o najmu, a niti je za to postojala objektivna potreba.

Ističe kako su g. Šegota i on imali saznanja o osnivanju nove firme od strane tužitelja i g. Mesarića koje je uključivalo zadržavanje prostora tuženika, a radilo se o firmi koja se bavila potpuno istim identičnim poslom kao i tuženik, odnosno stručnim poslovima zaštite okoliša i prirode, te navodi da je upravo tužitelj dao nalog Mirku Mesariću da promjeni brave na prostorijama tuženika iz razloga što je na sastanku od 23.11.2012.g. g. Mesarić, kako bi obranio sebe, rekao kako mu je nalog da promjeni brave dao upravo tužitelj, a isto je navedeno i u zapisniku s tog sastanka.

Vezano za saznanje tuženika o tome da bi tužitelj otkazao Ugovor o najmu za službene prostorije tuženika, te da bi tužitelj potpisao Ugovor o najmu za tvrtku Ires ekologija, ističe da mu je polovicom prosinca 2012.g. g. Pišl rekao da je imao sastanak sa najmodavcem dana 12.12.2012.g. te da je tada saznao od njih da postoje ugovori o najmu istih prostora za tvrtku Ires i otkazivanje ugovora o najmu za službene prostorije tuženika.

Svjedok Mladen Šercer (list 94-95 spisa), u svom iskazu navodi da je zaposlen na Fakultetu strojarstva i brodogradnje, a u spornom razdoblju je bio direktor Centra za transfer tehnologije (CTT) te ističe da ima neposredna saznanja u svezi otkazivanja ugovora o najmu, odnosno koliko se sjeća, dana 02.11.2012. bio je pisani dopis da se otkazuje ugovor o najmu za tuženika i nakon toga, bilo je rečeno, da će nova firma, koja je u osnivanju, biti najmoprimac u istim prostorijama, a taj pisani dopis o otkazivanju ugovora o najmu, potpisao je tužitelj i u istom je bilo navedeno da će uzeti u najam iste te prostorije nova firma koja se osniva, odnosno Ires ekologija d.o.o. Negdje mjesec dana nakon toga, došao je g. Pišl i upozorio ih da tužitelj više nije djelatnik tuženika i smatra da je ugovor o najmu prostora, iz tog razloga ništav, da su oni već sklopili ugovor o najmu, 06.11.2012.g., u kojem ugovoru je kao najmoprimac bila navedena nova tvrtka odnosno Ires ekologija d.o.o., te se ne sjećam da li je tužitelj ili g. Mesarić za ime te tvrtke potpisao taj ugovor, a nakon dolaska g. Pišla, z.z. tuženika, imali su sastanak na kojem su bili prisutni g. Pišl, on osobno, njegova tajnica Melita Zrilić i Biserka Bakmez, gdje su ih usmeno obavijestili da tužitelj više nije ravnatelj tuženika, te su nakon sastanka sve provjerili u razgovoru s tužiteljem i donesen je zaključak da se Ugovor o najmu, sa Ires ekologijom kao najmoprimcem, poništava, te da se vraća na snagu Ugovor o najmu, sa tuženikom.

Nakon mu se predočio Ugovor o najmu prostora od 1. studenog 2012. na upit da li je isti sklopljen upravo onog dana koji je naznačen u Ugovoru, odnosno 01.11.2012.g., svjedok je odgovorio da je sklopljen nekoliko dana kasnije, odnosno 05. ili 06.11.2012.g.

Ističe kako je upravo zz tuženika Zoran Pišl, zatražio sastanak sa njim, a u svezi raskida ugovora o najmu s tuženikom od strane njegove tvrtke i sklapanja novog ugovora s tvrtkom Ires ekologija d.o.o.

Vezano za vrierne sastanka sa zz tuženikom, g. Pišlom, ističe da mu je tajnica, gđa. Zrilić, najavila sastanak, odnosno prosljedila mu je mail od g. Pišla budući je u to vrijeme bio na putu i po povratku s puta je imao sastanak s g. Pišlom, te izričito ističe da je sastanak o kojem je govorio, bio dana 07.12.2012.g., a povod sastanku je bilo raskid Ugovor o najmu između njegove tvrtke i tuženika, te ističe kako se iz tijeka razgovora dalo zaključiti da je g. Pišl već imao saznanja o raskidu ugovora o najmu između njegove tvrtke i tuženika.

Sud je proveo dokaz dopunskim saslušanjem svjedoka Mladena Šercera (list 227-229 spisa), a koji je u svom iskazu naveo da je otišao na put, utorak, srijedu ili ponedjeljak, u vremenskom razdoblju od početka 12. mj. 2012.g., te koliko se sjeća vratio se taj tjedan u četvrtak, ne zna koji je to bio datum. Ističe da je to mogao biti datum 04.12.2012.g., da mu je njegova tajnica Melita Zrilić prosljedila e-mail od gospodina Pišla, sa sadržajem da on traži hitan sastanak sa njim, te misli da joj je odgovorio da će se po njegovom povratku sa puta sastati i održati sastanak, misli da se sastanak održao odmah idući dan po njegovom povratku

sa puta, te misli da je bio petak, i misli da je bio 05.12.2012.g., kada se održao sastanak i taj sastanak.

Navodi da je taj sastanak bio održan slučajno, jer je gospodin Pišl taj dan došao u prostore CTT-a i on se tamo našao slučajno, da su na sastanku osim njega, bili prisutni gospodin Pišl, tajnica Melita Zrilić i misli da je bila gospoda Bakmaz, i na tom sastanku su ga obavijestili da tužitelj više nije zaposlenik tuženika, te se ne sjeća da li je gospodin Pišl donio ikakvu dokumentaciju.

Navodi da je njega, tužitelj, odnosno njegovu tajnicu, obavijestio da tuženik Institut za istraživanje prestaje djelovati u tom prostoru i da je osnovana nova tvrtka, koja će nastaviti sa radom u istom tom prostoru, a njegova tvrtka je bila i jest vlasnik tog predmetnog poslovnog prostora.

Ističe kako je tog dana, na sastanku o kojem je govorio, prvi put vidio gospodina Pišla i tada je saznao da tužitelj više nije njihov zaposlenik, te je gosp. Pišle tražio da tuženik ostane i dalje u tom prostoru i da je ugovor o najmu između IRES ekologije i CTT-a, vezano za najam prostora ništav, nakon čega je on kontaktirao tužitelja koji se tada nalazio u bolnici da ga upita o čemu se radi, a to je bilo nakon sastanka a tada mu je tužitelj putem telefona rekao da će raskinuti ugovor o najmu između CTT-a i IRES ekologije.

Ističe kako ne može točno tvrditi da li mu je na tom sastanku, gospodin Pišl, rekao da je raskinut ugovor o najmu između tuženika i CTT-a, iako je u trenutku sastanka ugovor o najmu već bio raskinut.

Nadalje svjedok u dopunskom iskazu navodi da tek misli, ali ne može sa sigurnošću tvrditi da je gosp. Pišl na tom sastanku imao saznanja da je već bio zaključen ugovor o najmu između IRES Ekologije i CTT-a.

Ističe kako su na istom tom sastanku, oni predložili gosp. Pišl i gospođi Bakmaz novi ugovor o najmu koji je sklopljen između CTT i IRES Ekologije, a što je za njega predstavljalo neugodnu situaciju, nadalje, a vezano za vrijeme održavanja sastanka, navodi kako je on osobno rekao svojoj tajnici da dogovori sastanak s gosp. Pišlom za idući tjedan, odnosno kada se vrati sa puta, ali da je sastanak održan ranije, i to slučajnim susretom sa gospođinom Pišlom u prostorijama CTT-a, dok na upit tko je gosp. Pišla pozvao da dođe u prostorije CTT-a, svjedok je odgovorio kako su se trebali naći tjedan dana kasnije, ali kako je gosp. Pišl samoinicijativno, tog dana, došao u prostor CTT-a.

Svjedok Melita Zrilić (list 95-96 spisa), u svom iskazu navodi da je zaposlena u Centru za transfer tehnologije d.o.o. na radnom mjestu organizacije te obavlja poslove tajnice g. prof. Šercera, da je tuženik sklopio osnovni Ugovor o najmu prostora u CTT-u, te je navedeni Ugovor raskinut s danom 31.10.2012.g., a koji dopis je dostavljen od strane tuženika i potpisa od strane tužitelja, a kasnije je dana 5.11.2012.g. dobila dopis, od strane g. Mesarića koji joj ga je osobno uručio dana 5.11.2012.g., a u istom je bilo navedeno da tuženik nastavlja rad u njihovom prostoru, no pod drugim imenom, odnosno imenom Ires ekologija, te je novi Ugovor o najmu napisala sa danom 01.11.2012.g. koji je predala neposredno g. Mesariću, koji ga je potpisao, a tužitelja nije bilo, kao i direktora CTT-a.

Ističe da je u prosincu 2012.g., odnosno 05.12.2012.g. u 18,30 sati došao e-mail od g. Pišla kojeg ona do tada nije poznavala, sa zamolbom za sastanak, te je dana 06.12.2012. taj e-mail prosljedila g. Šerceru i potpisniku ugovora o najmu, g. Mesariću, nakon čega se g. Šercer vratio sa puta i održao sastanak sa g. Pišlom, a na istom su bile prisutne gđa. Bakmaz i ona osobno, te se isti održao dana 07.12.2012.g., sve vezano za raskid ugovora o najmu prostora, a g. Pišl je imao saznanja već i ranije, budući je već imao dokumentaciju u svezi raskida ugovora o najmu prostora.

U svom dopunskom iskazu, svjedok Melita Zrilić (list 225-227 spisa) navodi da je sastanak bio održan dana 07.12.2012.g, te je ona tada prvi put vidjela da je tužitelj razriješen dužnosti kod tuženika, sa danom 06.11.2012.g., da joj je dana 05.12.2012.g, bio upućen e-mail za sastanak, od strane gosp. Pišla, te je u istom bilo navedeno da on traži hitan sastanak sa direktorom CTT-a, gosp. Mladenom Šercerom, te je ona, slijedeći dan, 06.12.2012.g, isti taj e-mail proslijedila Mladenu Šerceru.

Nadalje navodi kako je odgovorila gosp. Pišlu putem e-maila da ga ne poznaje te kako je Mladen Šercer bio na putu, rekla mu je da će se sastanak održati za tjedan dana odnosno slijedeći tjedan, ali kako se Mladen Šercer vratio ranije s puta, navodi da je sastanak održan 07.12.2012., te kako nije javljala gosp. Pišlu za sastanak da će se održati ranije niti da se Mladen Šercer vratio s puta već da se Mladen Šercer čuo sa Zoranom Pišlom, ali ne zna kada, te ne zna i ne sjeća se kada joj je Mladen Šercer rekao da će primiti gosp. Pišla.

Swjedok se ne sjeća kada je Mladen Šercer otišao na put, navodi da se sjeća da se Mladen Šercer vratio s puta 06.12.2012. te se ne sjeća i ne zna kada joj je Mladen Šercer rekao da će primiti gosp. Pišla.

Swjedok Mirko Mesarić (list 99-100 spisa), u svom iskazu navodi da je bio praktično prvi zaposlenik kod tuženika, koji je osnovan 2004.g. te je radio s tužiteljem zajedno kod tuženika.

Ističe da su tužitelj i on suvlasnici trgovačkog društva Ires ekologija d.o.o., kojeg su osnovali u studenom 2012.g., te je dao otkaz tuženiku 13. prosinca 2012.g., nakon što su osnovali navedeno društvo.

Iskazuje da tužitelj, nakon što mu je uručena Odluka o otkazu, nije odnio iz službenih prostora tuženika registratore, da su se dana 06. studenog 2012.g., svi registratori nalazili kod tuženika no da ga je tužitelj, nakon što je dobio Odluku o otkazu ugovora o radu, zamolio da on uzme te registratore i iste odnese k sebi kući, iz razloga što je trebala uslijediti primopredaja, stoga je on te registratore uzeo, budući se tužitelj bojao da bi eventualno moglo doći do uzimanja određenih dokumenata iz tog registratora, a isti su mu bili potrebni kako bi izvršio kvalitetnu primopredaju poslovanja tuženika, te je on te registratore uzeo negdje oko 10. studenog 2012.g., a Odluka o otkazu ugovora o radu tužitelju je uslijedila krajem prosinca 2012.g. Ističe kako ga je tužitelj obavijestio da je u Odluci o razrješenju dobio obavezu izvršiti primopredaju dokumentacije, a koju Odluku o razrješenju je dobio 05. ili 06. studenog 2012.g., a kako je u to vrijeme tužitelj bio u bolnici, zamolio ga je da se on osobno uključi u povrat poslovne dokumentacije, te je on 06. prosinca 2012.g. vratio tu dokumentaciju, o čemu je bio sastavljen i zapisnik, a osim njega su na tom sastanku bili prisutni Biserka Bakmaz i Vedran Šegota.

Ističe da je točno da je tužitelj, 05. studenog 2012.g., napravio raskid ugovora za poslovni prostor gdje se nalazio tuženik, kao najmoprimac, međutim Ugovor o najmu tog prostora za tvrtku Ires ekologija d.o.o. on je potpisao, a ne tužitelj, te navodi kako zz tuženika nije znao za navedeno, već je za isto saznao kasnije.

Navodi da je on osobno rekao zz tuženiku početkom studenog 2012.g. da će s tužiteljem osnovati novu tvrtku.

Iskazuje kako nikakva šteta nije nastala tuženiku vezano za sklapanje novog ugovora o najmu poslovnog prostora s tvrtkom Ires ekologija d.o.o., te da nakon što je on sklopio Ugovor o najmu sa Centrom za transfer tehnologije (CTT), te kada je uvidio i kada mu je vlasnik tuženika, g. Pišl, rekao da tuženik i nadalje želi ostati u tom prostoru, je osobno raskinuo već prethodno sklopljen ugovor o najmu sa CTT-om i to je bilo 12. prosinca 2012.g.

Navodi da je tužitelj bio u bolnici od 07. ili 08. studenog 2012.g. do kraja prosinca 2012.g.

Nadalje, iskazuje da je negdje oko 15. studenog 2012.g., primijetio da je netko dirao tim da je on tada uredno obavljao svoje poslove kod tuženika i bio svaki dan do 16 sati u njegove stvari na stolu, te je to rekao tužitelju, koji je u to vrijeme bio u bolnici i upitao ga što bi bilo najbolje napraviti, a tužitelj mu je tada savjetovao da bi bilo najbolje da promjeni brave, dok za isto nije upitao g. Pišla, te ističe da je u to vrijeme isti prostor bio u najmu tvrtke Ires ekologije d.o.o., a ne tuženika, no u tom razdoblju zz tuženika nije znao za Ugovor o najmu istog tog prostora kojom je tvrtka Ires ekologija d.o.o. bila najmoprimac, te je zz tuženika mislio da je tuženik i dalje najmoprimac.

Tužitelj u svom iskazu (list 102-103 spisa), navodi da je bio zaposlen kod tuženika od 17. svibnja 2005.g. do 27. prosinca 2012.g., da mu je dana, 06. studenog 2012.g. bila uručena Odluka o smjeni s radnog mjesta ravnatelja, koju Odluku je potpisao, te je dana 07. studenog 2012.g., došao kod liječnika na Rebro i slijedeći dan bio podvrgnut operativnom zahvatu, a dana 19. prosinca 2012.g. je vraćen kući sa liječenja iz toplica. Oспорava da bi bilo kakvu dokumentaciju odnio iz službenih prostora tuženika.

Navodi da je tuženik bio najmoprimac poslovnog prostora, a vlasnik prostora je bio CTT (Centar za transfer tehnologije), te je postojao višegodišnji Ugovor o najmu između CTT-a i tuženika, koji se svake godine obnavljao, te da je točno da je on otkazao Ugovor o najmu, 05. studenog 2012.g., kada je bio ravnatelj tuženika, no nije potpisao ugovor kojim bi Ires ekologija d.o.o. sklopila ugovor o najmu sa CTT-om, budući nije bio niti fizički tada prisutan, već je ugovor potpisao g. Mesarić, s tim da je on znao za namjeru g. Mesarića, da će se sklopiti Ugovor o najmu za navedeni prostor sa CTT-om i tu ideju je podržavao, te je razgovarao sa zz tuženika, budući je isti, zajedno sa g. Šanić i g. Šegotom, bio upoznat kako on i g. Mesarić misle formirati i otići raditi u novu tvrtku, te mu je još u rujnu 2012.g. g. Pišl rekao da ako idu i prekidaju radni odnos s tuženikom, da odu što prije.

Misli da je nakon njegovog odlaska u bolnicu g. Mesarić razgovarao sa zz tuženika o podjeli prostora u kojem se nalazio tuženik, ali da zz tuženika nije pristao razgovarati na tu temu te je Mirko Mesarić, uz njegovu suglasnost, promijenio brave na ulaznim vratima poslovnog prostora, za isto je dao ovlaštenje, iako više nije bio ravnatelj tuženika, no još uvijek je bio u radnom odnosu kod tuženika.

Navodi da je tvrtka Ires ekologija d.o.o. registrirana polovinom studenog 2012.g., te su vlasnici iste Mirko Mesarić i on, svaki po 50%.

Ističe kako zz tuženika nije znao, a nije ni trebao znati, da su g. Mesarić i on osnovali novu tvrtku, te sada uviđa kako bi bilo dobro da su našli drugi poslovni prostor, a ne onaj prostor koji je koristio tuženik.

Vezano za žig, navodi kako on nije bio zadužen za isti, kako je jedan žig stajao u njegovoj ladici, te kako je g. Mesarić žig vratio dana 12. prosinca 2012.g., a sa istim nisu postojale nikakve zlouporabe, dok vezano za otkaz ugovora o najmu sa CTT-om ističe da je žig bio korišten dok je on bio ravnatelj.

Navodi da je nakon što je dobio Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu se osjećao jadno, prevareno, te upozoravao zz tuženika da isto nije korektno s obzirom na njihov dugogodišnji odnos, a odmah se slijedeći dan zaposlio u svojoj tvrtki, te nije imao obvezu uzdržavanja.

Tijekom postupka, tužitelj je dopunski saslušan, te je u svom iskazu (list 236-237) naveo kako je raskinuo ugovor o najmu koji je sklopljen između CTT-a i tuženika, u ime tuženika, dana 05. ili 06.11.2012.g. te kako smatra da bi bilo bolje da je obavijestio gosp. Pišla u namjeri da će raskinuti ugovor o najmu, kako su nakon tog raskida ugovora o najmu između tuženika i CTT-a gosp. Mesarić i on osobno krenuli u osnivanje nove pravne osobe,

odnosno upisa njihove tvrtke IRES ekologije na Trgovačkom sudu, te misli da je ista upisana polovinom 11 mj. 2012.

Navodi kako je do promjene brave, došlo također polovinom 11 mj. 2012, te je krajem 11 mj. odnosno 23.11.2012.g., ključ predan gosp. Pišlu, a što proizlazi iz zapisnika.

Ističe kako je potpisao ugovor o raskidu najma između CTT-a i IRIS ekologije dana 11. ili 12. 12.2012.

Zoran Pišl, saslušan kao svjedok, budući je u međuvremenu prestao biti zakonski zastupnik tuženika, (list 103-104 spisa), u svom iskazu navodi da je 100%-tni vlasnik tuženika, da je dana, 06. studenog 2012.g. tužitelj bio razriješen s mjesta ravnatelja tuženika, iz razloga što je počeo raditi neke stvari koje je uvidio, a koje nisu bile u skladu s njihovim dogovorom. Navodi da je razgovarao sa zaposlenicima tuženika i saznao da tužitelj i Mirko Mesarić otvaraju novu firmu, a da njega o tome nisu obavijestili, iako je on tužitelju predlagao da otvori novu firmu, no očekivao je da ga se o tome obavijesti, te da podjelu o tome što tužitelj i g. Mesarić mogu dobiti u smislu već sklopljenih ugovora s tuženikom, učine transparentno, a ne njemu iza leđa. Ističe da im je želio pomoći i da su razgovarali da će oni moći neke poslove tuženika prenijeti na svoju tvrtku, te smatra da je opravdano očekivao da ga o tome obavijesti, a kada je saznao namjeru da tužitelj s Mesarićem misli osnovati novu firmu, razriješio ga je dužnosti ravnatelja, jer je odlučio da neće bez dogovora s njim prenijeti neke ugovore ili nešto drugo, na svoju novo osnovanu tvrtku, no drugi dan, 07. studenog 2012.g. tužitelj je otišao na bolovanje.

Vezano za neovlašteno odnašanje ugovora, poslovne dokumentacije, podataka koji pripadaju tuženiku, ne može reći da li je to učinio tužitelj ili Mirko Mesarić, a kasnije su svi ti dokumenti vraćeni, u prosincu 2012.g., od strane Mirka Mesarića koji je rekao da ih je donio od tužitelja.

Ističe da je dana 05. studenog 2012.g. tužitelj kao ravnatelj potpisao i otkazao ugovor o najmu za službene prostorije tuženika, gdje je tuženik bio najmoprimac i za isti prostor potpisao ugovor o najmu za svoju tvrtku Ires ekologija d.o.o., no on o tome nije imao nikakva saznanja prije, a za tu činjenicu saznao je tako što je došao jedan dan na radno mjesto, pokušao ući u prostore sa svojim ključem, ali nije mogao otvoriti vrata, a što je bilo početkom prosinca 2012.g. te se tada našao s Mirkom Mesarićem koji mu je tada rekao da je promijenio bravu, tada ga je zamolio da mu da ključ, a Mirko Mesarić mu je odgovorio da ne dolazi u obzir, da mu neće dati ključ, tada je nazvao policiju, te se Mirko Mesarić predomislio i dao mu je ključ.

Navodi da je bio začuđen i iznenađen jer ništa o tome nije znao, a tužitelj je tada bio u bolnici, te ističe da je navedeno napravio Mirko Mesarić, a ne tužitelj, no isti je to učinio po nalogu tužitelja, s tim da je u to vrijeme Mirko Mesarić bio zaposlen u njegovoj firmi.

Vezano za Ugovor o najmu kojeg je imao sklopljen s tvrtkom CTT, za poslovni prostor, cijenu iz tog ugovora o najmu plaćala je njegova tvrtka, a tada mu je Mirko Mesarić rekao da dolaze drugi ljudi u taj prostor i da ih ne želi puštati u isti, on mu je rekao da on nije osoba koja može to određivati i tada mu je rekao da mu je tužitelj rekao da to učini, iako u to vrijeme tužitelj više nije bio ravnatelj, jer je to bilo početkom prosinca 2012.g.

Ističe da ni tada, početkom prosinca 2012.g., kada nije mogao ući u svoje prostore mu g. Mesarić nije rekao o postojanju ugovora o najmu istih tih prostora s tvrtkom Ires ekologija d.o.o. i CTT-a.

Navodi da je jednu večer došao u te prostore, početkom prosinca 2012.g., nakon što je promijenjena brava, s novim ključem, išao vršiti uvid u dokumentaciju i našao sklopljeni Ugovor o najmu između CTT-a kao najmodavca i Ires ekologije d.o.o. kao najmoprimca, a koji se odnosio upravo za predmetni prostor koji je on imao u najmu temeljem svog Ugovora sa CTT-om, te misli da je na tom Ugovoru o najmu bio naznačen 01. studeni 2012.g., no ističe

kako je bio zatečen, da nije mogao vjerovati da se to događa i htio je vidjeti što se događa, pa je nazvao tajništvo CTT-a te im poslao mail s tim priloženim Ugovorom o najmu, rekavši im da se želi s njima sastati da mu objasne o čemu se radi, te mu je tajnica CTT-a, putem maila 07. prosinca 2012.g. odgovorila da ga ne pozna, a uistinu se nisu poznavali, pa je tražio da se vidi s g. Šercerom, koji je bio direktor CTT-a, a ona mu je odgovorila da on nema što razgovarati sa Šercerom, već da se obrati tužitelju, jer je mislila da je i dalje ravnatelj tuženika. Tada su mu rekli da je Šercer na putu i čekao je da ga nazove, te se s njim sastao na sastanku poslije 12. prosinca 2012.g., na kojem je bila prisutna gđa. Bakmaz, g. Šercer, njegova tajnica i on, te je tada upitao g. Šercera kako je mogao potpisati takav Ugovor o najmu s tvrtkom Ires ekologija d.o.o., no on mu je odgovorio da on to nije znao i da će pokušati vratiti situaciju kakva je bila prije negoli je sklopio Ugovor o najmu s tvrtkom Ires ekologija d.o.o., te mu je na tom sastanku pokazao Ugovor o raskidu ugovora o najmu poslovnog prostora između CTT-a, kao najmodavca i tuženika, kao najmoprimca i misli da je isti bio potpisan od tužitelja, koji je tada bio ravnatelj tuženika.

Ističe da su mu određena pitanja ostala nerazjašnjena i otišao je na Trgovački sud da vidi podatke vezano za tvrtku Ires ekologija d.o.o. i uočio je da je ta tvrtka bila osnovana krajem studenog 2012.g. te je isto tako uočio da se onda radi o nevaljanom Ugovoru o najmu između CTT-a i tvrtke Ires ekologija d.o.o., a sve s obzirom da tada u to vrijeme sklapanja Ugovora o najmu nije bila registrirana tvrtka Ires ekologija d.o.o. i kao takva nije imala žig, te je tada 13. ili 14. prosinca 2012.g. odlučio dati izvanredni otkaz ugovora o radu tužitelju.

Napominje da je imao veliko povjerenje prema tužitelju, razvlačio je s donošenjem odluke o otkazu jer je bio bolestan i očekivao je da će naći zajednički jezik.

Ističe da je isključivo tužitelj bio ovlašten koristiti se žigom tuženika, a žig je nestao iz prostora tuženika čim je tužitelj otišao u bolnicu, oni su ga tražili, no nisu ga uspjeli naći, te je Mirko Mesarić donio žig od tužitelja.

Navodi da su tužitelj i Mirko Mesarić osnovali tvrtku pod nazivom Ires ekologija d.o.o., a tuženik je radio i u svom logu je imao Ires, tako je bilo i u mailu, te su upravo pod tim nazivom "Ires" bili poznati po cijeloj Hrvatskoj, iako Ires kao takav nije bio registriran pri Trgovačkom sudu.

Navodi kako tužitelj nije poštivao odredbu Statuta tuženika, vezano za prethodnu pisanu suglasnost Upravnog vijeća za sklapanje poslova čija vrijednost premašuje iznos od 50.000,00 kn, no on nije ni tražio to od njega jer je imao apsolutno povjerenje u njega.

Ističe kako je dana 14. ili 15. prosinca saznao da je osnovana tvrtka Ires Ekologija d.o.o., kada je otišao na Trgovački sud, a nakon sastanka sa g. Šercerom.

Vezano za sastanak s g. Šercerom, izričito tvrdi da je sastanak bio održan 12. ili 13. prosinca 2013.g.

Prilikom provođenja dokaza dopunskim saslušanjem zz tuženika Zorana Pišla (list 234-236 spisa), isti iskazuje kako je Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju, donesena dana 27.12.2012.g., vezano za točku I. obrazloženja Odluke o otkazu, iskazuje da ima saznanja kako se nešto počelo događati od 06.12.2012.g., i to na način da je upravo toga dana, ušao u prostorije tuženika, jer je tada dobio ključ od tih prostorija od strane Mirka Mesarića, na stolu g. Mesarića vidio jedan e-mail iz kojeg se vidjelo da je tužitelj, zajedno sa Mirkom Mesarićem, otvorio firmu i da je otkazao tuženiku najam te da je prijavio svoju tvrtku na taj poslovni prostor koji je bio prostor tuženika, tada je zatražio sastanak sa g. Šercerom, putem e-mail-a, ne sjećam se točno kada je to bilo, misli da je to bilo dana 06.12.2012.g., Melita Zrilić mu je odgovorila na e-mail, te je u istom navela kako ga ona ne pozna, i da se g. Šercer nalazi na poslovnom putu, te je on dana 07.12.2012.g., došao u prostor CTT-a, ali tada nije vidio g. Šercera, već mu je tada Melita Zrilić rekla da će mu se javiti kada se g. Šercer vrati sa poslovnog puta, te misli da je to bilo dana 13.12.2012.g., kada je gđa

Zrilić nazvala gđu Bakmaz, njegovu tajnicu, i rekla joj, da se g. Šercer vratio sa puta i da on može doći na sastanak, tog dana, oko 12,00 sati.

Navodi kako je tog dana, došao na sastanak koji je bio održan, te mu je gosp. Šercer rekao sve vezano za sklapanje ugovora o najmu između CTT-a i IRES ekologija.

Ističe da je isti taj tjedan prije sastanka, otišao na Trgovački sud i vidio da je firma tužitelja registrirana tek krajem 11. mjeseca te je tada shvatio da se radi o nekim mutnim poslovima, i nakon toga sam zatražio sastanak.

Navodi kako je upravo na sastanku s gosp. Šercerom, saznao da su tužitelj i Mirko Mesarić zahtijevali da otkáže ugovor o najmu tuženiku, te mu je gosp. Šercer na tom sastanku predočio dokumentaciju o raskidu ugovora.

Ističe kako sastanak sa gosp. Šercerom, sigurno nije bio održan 07.12.2012.g, a na istom sastanku osim njega i gosp. Šercera bili su prisutni Biserka Bakmaz i Melita Zrilić.

Vezano za promjenu brave na poslovnom prostoru navodi da je za isto saznao u prvom tjednu 12. mjeseca ili krajem 11. mj. 2012., i to nakon što je rekao gosp. Mirku Mesariću da će zvati policiju.

Vezano za raskid ugovora o najmu između CTT-a i tuženika, navodi da je vidio e-mail, dan ranije nego što je nazvao gosp. Zrilić i zatražio sastanak s gosp. Šercerom, da je iz e-maila proizlazilo kako je otkazan ugovor o najmu između CTT-a i tuženika i sklopljen novi ugovor o najmu, ali mu je u isto bilo teško vjerovati s obzirom da je s tužiteljem sedam godina išao zajedno u školu te u njega imao apsolutno povjerenje, te je iz tog razloga i zatražio sastanak sa gosp. Šercerom, te je taj e-mail najvjerojatnije poslao dana 05.12.2012.g.

Sukladno čl. 131 toč. 3 Zakona o radu, teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu, u konkretnoj pravnoj stvari, je na tuženiku.

Sud prilikom ocjenjivanja opravdanosti i dopuštenosti odluke o otkazu polazi od sadržaja same odluke o otkazu, te tamo navedenih razloga.

Uvidom u Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu, utvrđeno je da je ista donesena dana 27.12.2012.g., a kojom se otkazuje Ugovor o radu tužitelju od 18.02.2008.g., s pripadajućim Aneksima, zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa, dok je u obrazloženju iste navedeno kako je dana 12.12.2012.g. Upravno vijeće i v.d. ravnatelj tuženika, utvrdilo da je tužitelj, kao zaposlenik tuženika, počinio niz radnji kojima je povrijedio pravo iz radnog odnosa, te zlorabio svoje ovlasti kao ravnatelj tuženika, pod toč. I navedeno je kako je tužitelj, nakon što mu je dana 06.11.2012.g. osobno uručena Odluka o smjeni s radnog mjesta ravnatelja, neovlašteno odnio iz službenih prostorija tuženika registratore s ugovorima koje je tuženik sklopio, te drugu poslovnu dokumentaciju i podatke, te je pismenim pozivom na povrat otuđenih stvari, tužitelj preko posrednika, također djelatnika tuženika, Mirka Mesarića, izvršio djelomičnu primopredaju, pod toč. II navedeno je da je tužitelj s danom 05.11.2012.g. potpisao i otkazao Ugovor o najmu za službene prostorije tuženika, u kojima je tuženik, kao najmoprimac, te za iste uredske prostorije potpisao Ugovor o najmu za svoju novo osnovanu tvrtku IRES EKOLOGIA d.o.o., bez znanja vlasnika tuženika, a što je Upravno vijeće neposredno saznalo i utvrdilo u razgovoru s predstavnikom najmodavca Mladenom Šercerom, iz Centra za transfer tehnologije, dana 12.12.2012.g. Pod toč. III navedeno je kako je tužitelj, kao ravnatelj tuženika, bio odgovoran za korištenje žiga, kojeg do dana 14.12.2012.g. nije vratio, čime je postojala mogućnost zlorabe istog, a što je vidljivo prilikom otkazivanja najma uredskih prostorija u kojima je tuženik, kao najmoprimac. Pod toč. IV. navedeno je da je tužitelj kao ravnatelj tuženika dao naputak djelatniku Mirku Mesariću da promjeni brave na službenim prostorijama tuženika kako bi zapriječio dolazak ostalih djelatnika na posao, te je potpisan zapisnik od strane Mirka

Mesarića, gdje je izrijekom tražio da se u zapisnik stavi da su brave promijenjene na inicijativu tužitelja. Pod toč. V navedeno je kako je tužitelj, kao suvlasnik, dok je drugi suvlasnik Mirko Mesarić, registrirao trgovačko društvo pod nazivom IRES EKOLOGIJA d.o.o., uzevši naziv "Ires" koji tuženik, ima u svom logu, pod toč. VI istaknuto je kako za vrijeme mandata ravnatelja, tužitelj nije poštivao odredbe Statuta čl. 45 st. 3, a koji se odnosi na zaključivanje pravnih poslova čija vrijednost premašuje iznos iznad 50.000,00 kn, a za koje poslove je ravnatelju potrebna prethodna pisana suglasnost Upravnog vijeća.

Poslodavac, odnosno tuženik ima opravdani razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu sklopljenog na određeno ili neodređeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka, ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć i to u roku od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji, sukladno čl. 108. Zakona o radu.

Sukladno citiranoj odredbi čl. 108 Zakona o radu, isti se može izvanredno otkazati samo u roku od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji, za razliku od redovitog otkaza ugovora o radu, koji poslodavac može otkazati uz propisani ili ugovoreni rok, ako za to ima opravdani razlog.

Sukladno odredbi čl. 8 ZPP-a, sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižne ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, odlučuje koje će činjenice uzeti kao dokazane.

Iz iskaza svjedoka, Biserke Bakmaz, a kojoj je sud poklonio vjeru, budući je isti dan logično i uvjerljivo, kao bitno utvrđeno je, kako je postojala nemogućnost ulaska u prostorije tuženika, budući su bile promijenjene brave od strane gđina Mesarića.

Iz iskaza svjedoka, Vedrana Šegote, a kojem je sud također poklonio vjeru, utvrđeno je kako je upravo od strane gđina Mesarića, neposredno čuo na sastanku da je isti promijenio bravu u prostoru tuženika, po nalogu tužitelja, nadalje da je tužitelj otkazao ugovor o najmu za službene prostore tuženika, i potpisao ugovor o najmu za tvrtku IRES Ekologija d.o.o., da je osobno vidio kako nedostaju određeni ugovori, te je kasnije zapisnikom utvrđeno, kako je izneseno pet registratora u kojima se nalazila važna poslovna dokumentacija tuženika, te je tužitelj izvršio povrat iste 06.12.2012. godine, nakon nekoliko poziva da isto izvrši, od strane Zorana Pišla i Biserke Bakmaz, da je tužitelj otkazao ugovor o najmu službenog prostora tuženika i za isti prostor, potpisan je ugovor o najmu za novoosnovanu tvrtku, bez znanja tuženika.

Iz iskaza svjedoka, Mladena Šercera, utvrđeno je da je bio direktor Centra za transfer tehnologije (CTT) te je dobio pisani dopis kojim se otkazuje ugovor o najmu poslovnog prostora tuženika, te je bilo rečeno da će nova firma, koja je tada bila u osnivanju, postati novi najmoprimac, u istim prostorima, a koji pisani dopis otkaza ugovora o najmu, je potpisao tužitelj, dok dio iskaza u kojem navodi da je sastanak sa gđinom Pišlom, bio održan 07.12.2012. godine, sud nije prihvatio kao istinit, iz već gore navedenih razloga, kao što i u tom dijelu nije prihvaćen kao istinit dio iskaza svjedoka Melite Zrilić, tajnice Centra za transfer tehnologije, u kojem navodi održavanje sastanka 07.12.2012. godine, iz razloga što je isto proturječno iskazima svjedoka Biserke Bakmaz, Roberta Španića i zz tuženika, Zorana Pišla.

Iz iskaza svjedoka, Mirka Mesarića, utvrđeno je, da su tužitelj i on suvlasnici društva IRES Ekologija d.o.o., koje je osnovano u studenom 2012. godine, te je on osobno otkazao svoj ugovor o radu sa tuženikom, 13. prosinca 2012. godine, da je tužitelj u studenom 2012. godine, raskinuo ugovor za poslovni prostor u kojem se nalazio tuženik, kao najmoprimac, ali ugovor o

najmu istog tog poslovnog prostora, sada za tvrtku IRES Ekologija d.o.o., kao najmoprimca, je on potpisao, a ne tužitelj, a za koju činjenicu, zz tuženika, Zoran Pišl, nije znao, već je o istom, kasnije stekao saznanja.

Kao bitno, utvrđeno je, da ga je upravo tužitelj, savjetovao da promijeni bravu u prostoru tuženika, te za isto nije zatražio dopuštenje zz tuženika, Zorana Pišla, a sam prostor je u to vrijeme bio u najmu tvrtke IRES Ekologije d.o.o., a ne tuženika, iako tuženik o istome nije imao saznanja, pa je tako zz tuženika, Zoran Pišl, mislio kako je tuženik i dalje najmoprimac.

Iz iskaza tužitelja, utvrđeno je da je bio zaposlen kod tuženika od svibnja 2005. do 27. prosinca 2012. godine, da mu je dana 06. studenog 2012. godine, od strane tuženika uručena Odluka o smjeni s mjesta ravnatelja, dana 07. studenog 2012. godine, otišao je na liječenje, koje je završeno 19. prosinca 2012. godine, da je tuženik bio najmoprimac poslovnog prostora čiji je vlasnik bio Centar za transfer tehnologije, te se višegodišnji ugovor o najmu između Centra za transfer tehnologije (CTT-a) i tuženika, svake godine obnavljao, te je upravo on, kao ravnatelj tuženika, otkazao predmetni ugovor o najmu, dana 05. studenog 2012. godine, te podržavao Mirka Mesarića u sklapanju i potpisivanju novog ugovora o najmu, za isti poslovni prostor, ali sada za novoosnovanu tvrtku IRES Ekologija d.o.o., čiji vlasnici su on i Mirko Mesarić, a za koje osnivanje zz tuženika, nije ni znao, te smatra da isti nije ni trebao znati, iako prilikom davanja iskaza iskazuje kako sada uvida da bi ipak bilo dobro da su našli za svoju tvrtku, drugi poslovni prostor, a ne onaj za koji je ugovor o najmu imao sklopljen tuženik.

Iz iskaza Zorana Pišla, a kojem je sud u cijelosti poklonio vjeru, budući je isti dan uvjerljivo, obrazloženo i logično, utvrđeno je da je dana 06. studenog 2012. godine, tužitelj razriješen s mjesta ravnatelja tuženika, da je saznao kako su tužitelj i Mirko Mesarić imali namjeru osnovati svoju tvrtku, a o čemu ga nisu obavijestili, iako je on osobno tužitelju predlagao otvaranje nove tvrtke, ali je očekivao da će ga isti o tome obavijestiti, te da će transparentno dogovoriti podjelu već sklopljenih ugovora tuženika, te je imao namjeru neke poslove tuženika prenijeti na njihovu tvrtku, no opravdano je očekivao kako će o istome biti obaviješten, ali kada je saznao namjeru, o navedenom, razriješio je tužitelja dužnosti ravnatelja, jer je odlučio, da bez dogovora sa njim, neće prenijeti već sklopljene ugovore tuženika, na svoju tvrtku, te je dana 07. studenog 2012. godine, tužitelj otišao na bolovanje. Nadalje, iz iskaza proizlazi kako nije imao nikakva saznanja da bi se otkazao ugovor o najmu za službene prostore tuženika, da je početkom prosinca ili krajem studenog 2012. godine, pokušao ući u navedene prostore sa svojim ključem, no nije mogao otvoriti vrata, te mu je Mirko Mesarić rekao da je promijenio bravu, ali kada ga je zamolio da mu da ključ za novu bravu, Mirko Mesarić mu je rekao da to ne dolazi u obzir i da mu neće dati ključ, no kada je nazvao policiju, Mirko Mesarić se predomislio i dao mu ključ. U to vrijeme, Mirko Mesarić je bio zaposlen kod tuženika, te je s obzirom da je tužitelj tada bio na liječenju u bolnici, promjenu brave, izvršio po nalogu tužitelja. U to vrijeme, početkom prosinca 2012. godine, Mirko Mesarić mu nije rekao za postojanje ugovora o najmu predmetnog poslovnog prostora, sa tvrtkom IRES Ekologija d.o.o., već je jednog dana, nakon što je promijenjena brava, došao u poslovne prostore tuženika, sa novim ključem, i tom prilikom izvršio uvid u dokumentaciju i našao sklopljeni ugovor o najmu između CTT-a kao najmodavca i IRES Ekologija d.o.o., kao najmoprimca, uslijed čega se našao zatečen te nije mogao vjerovati da se to događa, zbog čega je nazvao tajništvo CTT-a i poslao e-mail sa novim ugovorom o najmu, rekavši im da kako se želi s njima sastati, no tajnica CTT-a mu je 07. prosinca 2012. godine, odgovorila kako ga ne poznaje, te je zatražio sastanak sa direktorom CTT-a, gđinom Šercerom, a sa kojim se sastao na sastanku, 12. prosinca 2012. godine, na kojem mu je predložen Ugovor o raskidu ugovora o najmu poslovnog prostora između CTT-a kao najmodavca i tuženika kao najmoprimca. Potom je na Trgovačkom sudu zatražio podatke vezano za novoosnovanu tvrtku IRES Ekologija d.o.o., te je uočio da je ista bila osnovana

krajem studenog 2012. godine, dakle da u vrijeme sklapanja ugovora o najmu između CTT-a i IRES Ekologije d.o.o., tvrtka IRES Ekologija d.o.o., nije bila registrirana te nije imala žig.

Za dopušteni izvanredni otkaz ugovora o radu, dovoljno je utvrditi kako je poslodavac, zbog odrođenog ponašanja radnika, opravdano izgubio povjerenje, a što predstavlja osobito važnu činjenicu. Naime, gubitak odnosa povjerenja onemogućava nastavak radnog odnosa i opravdava izvanredni otkaz ugovora o radu.

Među strankama je sporan tuženikov istaknuti prigovor prekluzije.

Prema mišljenju ovog suda, isti je neosnovan, ovo iz razloga što je i u samoj Odluci o otkazu Ugovora o radu navedeno, da su dana, 12.12.2012. godine, Upravno vijeće i v.d. ravnatelj tuženika, Zoran Pišl, utvrdili da je tužitelj kao zaposlenik tuženika, počinio niz radnji kojima je povrijedio prava iz radnog odnosa te zloupotrijebio svoje ovlasti, a što u svom iskazu potvrđuje i svjedok Vedran Šegota, kada navodi da je za otkaz ugovora o najmu vezano za službene prostore tuženika, te potpisivanje ugovora o najmu za tvrtku IRES Ekologija d.o.o., saznao dana, 12.12.2012. godine, od strane zz tuženika Zorana Pišla, a koji je tog dana, tu informaciju dobio od ravnatelja najmodavca poslovnog prostora, gđina Šercera.

Navedeno, u svom iskazu potvrđuje i svjedok Robert Španić, kao i svjedok Biserka Bakmaz.

S obzirom na istaknuto, sud nije prihvatio dio iskaza svjedoka Mladena Šercera u dijelu u kojem navodi da je predmetni sastanak sa zz tuženikom, gđinom Zoranom Pišlom, bio održan dana, 07.12.2012. godine, ovo iz razloga, što je njegov iskaz u tom dijelu, proturječan iskazu zz tuženika, Zorana Pišla, kao i svjedoka Roberta Španića i Biserke Bakmaz, a kojima je sud poklonio vjeru, te je proturječan obrazloženju Odluke o predmetnom otkazu ugovora o radu tužitelja.

Pri tome valja napomenuti, a vezano za povrede koje se tužitelju stavljaju na teret u Odluci o izvanrednom otkazu ugovora o radu, dovoljno je da tuženik dokaže jednu od povreda, te saznanje za istu, a sve vezano za prekluzivni rok od 15 dana, dakle nije potrebno da tuženik u postupku dokazuje datum saznanja svake pojedine povrede koje radniku stavlja na teret.

Ovaj sud je mišljenja, da je tijekom postupka, tuženik dokazao vezano za točku II obrazloženja Odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju, kako je isti počinio povredu koja mu se stavlja na teret, odnosno da je tužitelj potpisao i otkazao ugovor o najmu koji je bio sklopljen između CTT-a i tuženika, te je za iste uredske prostorije sklopio ugovor o najmu (bez znanja tuženika) između svoje novoosnovane tvrtke IRES Ekologija i CTT-a, a koji ugovor je otkazan dana 11.12.2012.g. (list 97 spisa), a za koju činjenicu je osoba ovlaštena za donošenje Odluke otkaza ugovora o radu, odnosno zz tuženika Zoran Pišl, saznao na sastanku s gosp. Šercerom, dana 12.12.2012.g.

S obzirom na narav poslova radnog mjesta i samostalnost tužitelja u obavljanju svog posla, a koje obavljanje podrazumijeva povjerenje poslodavca u tog radnika, pa posljedica gore opisanog ponašanja i postupanja tužitelja, predstavlja opravdani gubitak odnosa povjerenja.

Sama činjenica da je tužitelj, najblaže rečeno, podržavao Mirka Mesarića u namjeri i realizaciji sklapanja ugovora o najmu sa Centrom za transfer tehnologije (CTT), kao najmodavcem i njihove zajedničke tvrtke IRES Ekologija d.o.o., kao najmoprimcem, da je prethodno kao ravnatelj tuženika otkazao ugovor o najmu sa istim najmodavcem u ime tuženika, a da o istom ni na koji način nije obavijestio ili informirao poslodavca odnosno tuženika, prema

mišljenju ovog suda predstavlja osobito važnu činjenicu koja opravdavaju donošenje Odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelja.

Posljedično navedenom, nisu ispunjene zakonske pretpostavke iz odredbe čl. 117 Zakona o radu, a koji definira sudski raskid ugovora o radu, pa je slijedom navedenog neosnovan i dio tužbenog zahtjeva tužitelja koji se odnosi na naknadu štete s osnova sudskog raskida.

Prema mišljenju ovog suda, tužitelj je povredu obveze iz radnog odnosa koja se odnosi na sklapanje pravnih poslova bez znanja tuženika, a koji su vezani za potpisivanje ugovora o najmu između svoje tvrtke i CTT-a činio kontinuirano, odnosno od dana, kada je ugovor o najmu sklopljen (05.11.2012.g.), pa do njegovog raskida, odnosno do dana 11.12.2012. g., dakle, navedena povreda, (koja prema mišljenju ovog suda predstavlja opravdani gubitak odnosa povjerenja, te je dovoljno opravdani razlog za donošenje odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu) predstavlja ponašanje tužitelja u dužem trajanju, pa stoga rok od 15 dana iz čl. 108 ZR-a ne počinje niti teći sve dok traje takvo kontinuirano ponašanje radnika, budući upravo kontinuitet takvog postupanja u kršenju obveza iz rada, opravdava mogućnost donošenja odluke o izvanrednom otkazu, u svakom trenutku razdoblja toga postupanja.

S obzirom da je novoosnovana tvrtka tužitelja, raskinula Ugovor o najmu prostora 11.12.2012.g. rok od 15 dana počinje teći od sljedećeg dana odnosno od 12.12.2012.g. a kako je Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju, donesena dana 27.12.2012.g. ovaj sud je mišljenja da tuženik nije bio prekludiran u donošenju citirane Odluke o otkazu ugovora o radu (tako i VSRH u svojoj odluci Revr-1248/15).

Slijedom navedenog, kao nepotrebnim se ukazuje obrazlaganje dana saznanja za ostale povrede koje se tužitelju stavljaju na teret u osporavanoj Odluci o otkazu ugovora o radu, a ovo iz razloga što je dovoljno da tuženik dokaže jednu povredu koja se radniku stavlja na teret, a time u svezi i zakonski rok vezan za prekluziju.

Kao bitno, u ovom postupku, sud je utvrdio da je tužitelj povrijedio obvezu iz radnog odnosa sklapanjem ugovora o najmu za svoju novoosnovanu tvrtku, i to upravo sa najmodavcem sa kojim je prethodno raskinuo ugovor o najmu u ime tuženika, te potom sklopio novi ugovor o najmu za isti prostor, a koji novi ugovor sklopljen za svoju tvrtku IRES Ekologija, je raskinut dana 11.12.2012.g., te je time kontinuirano činio povredu radne obveze, dakle u dužem vremenskom razdoblju, tako da je tuženik Odluku o izvanrednom otkazu, mogao donijeti sve dok je tužitelj činio takvu povredu radne obveze, te i u daljnjem roku od 15 dana od prestanka učinjene povrede.

Kako je Ugovor o najmu prostora između IRES Ekologije d.o.o., odnosno tvrtke tužitelja, raskinut sa tvrtkom CTT, dana 11.12.2012.g. tuženik je mogao počevši od završetka povrede, odnosno sljedećeg dana (12.12.2012.g.), u roku od 15 dana, izvanredno otkazati tužitelju ugovor o radu, a što je i učinio dana 27.12.2012.g. dakle, prema mišljenju ovog suda, u zakonskom roku od 15 dana, a sve s obzirom da se radilo o kontinuiranoj, duže vremenskoj povredi radne obveze tužitelja, koja opravdano predstavlja dovoljan razlog za izvanredno otkazivanje ugovora o radu tužitelju.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 i čl. 155 Zakona o parničnom postupku.

Tuženiku je priznat trošak zastupanja po punomoćniku, u skladu sa doprinjetima i zatraženim troškovnikom, te prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja

pojedine radnje i to za sastav odgovora na tužbu 100 bodova, pristup na ročište 02.07.2013.g. 100 bodova, pristup na ročište 04.10.2013.g. 250 bodova, pristup na ročište 03.02.2014.g. 250 bodova, pristup na ročište 02.04.2014.g. 250 bodova, pristup na ročište 12.05.2014.g. 250 bodova, pristup na ročište 12.11.2014.g. 250 bodova, pristup na ročište 11.03.2015.g. 250 bodova, pristup na ročište 21.09.2015.g. 250 bodova, pristup na ročište 02.05.2016.g. 250 bodova, pristup na ročište 08.07. 2016.g. 50 bodova, pristup na ročište 24.01.2017. g. 250 bodova, pristup na ročište 06. 03.2017.g. 250 bodova (temeljem Tbr. 7 toč. 1., Tbr. 8 toč 1 i Tbr. 9 toč. 1 Tarife), što ukupno iznosi 2750 bodova, sve određeno prema važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, a uz vrijednost boda od 10,00 kn te uvećano za 25% PDV-a iznosi 34.375,00 kuna.

Tuženiku nije priznat sastav podneska od 11.11.2014. godine, budući je isti predan na ročištu od 12. studenog 2014. godine, te se kao takav ukazuje nepotrebnim, kao niti trošak pristojbe odgovora na tužbu, budući isti nije dostavio dokaz o istom.

Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu, dana 26. travnja 2017. godine

Sudac:
Karmen Sekso Čolak, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LJIEKU:

Protiv ove presude, nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno, putem ovog suda, u 4 istovjetna primjerka, u roku od 8 dana.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U BJELOVARU
Bjelovar, Josipa Jelačića 1

Gž R-219/2017-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
2 PRIMLJENO
neposr. 19-09-2017 obično
poštom pripor.
u _____ prim. _____ prii. _____
prijava _____

Županijski sud u Bjelovaru kao drugostupanjski sud u vijeću sastavljenom od sutkinje toga suda i to Smiljke Premužić, kao predsjednice vijeća, te suca Antuna Dominka kao suca izvijestitelja i suca Gorana Milakovića kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Marijana Gredelja iz Zagreba, Fratersčica 96, OIB 89617006785, zastupan po punomoćniku Tomislavu Spicijariću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Pradegan & Spicijarić iz Zagreba, protiv tuženika Institut za istraživanje i razvoj održivih eko sustava iz Velike Gorice, Jagodno 100/a, OIB 97065215278, zastupan po punomoćniku Vinku Areliću, odvjetniku iz Zagreba, radi nedopuštenosti odluke o otkazu, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog radnog suda u Zagrebu broj Pr-359/16-55 od 26. travnja 2017., u sjednici vijeća održanoj dana 13. srpnja 2017.

presudio je

Žalba tužitelja djelomično se uvažava a djelomično odbija kao neosnovana pa se presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu broj 12 Pr-359/16-55 od 26. travnja 2017. godine:

-potvrđuje u točki I izreke u dijelu u kojem je tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu štete u svezi sa sudskim raskidom ugovora o radu u iznosu od 90.986,85 kuna zajedno sa zateznom kamatom, i u dijelu u kojem je tužitelj odbijen sa zahtjevom za isplatu zatezne kamate na iznos naknade štete od 127.381,59 kuna za vremensko razdoblje od 28. prosinca 2012. godine pa do 25. travnja 2017. godine,

-preinačuje u preostalom dijelu točke I izreke i u točki II izreke pa se sudi:

1.Utvrđuje se da izvanredni otkaz ugovora o radu koji je sklopljen između stranaka dana 18.02.2008. godine s pripadajućim aneksima od 26.01.2009. i od 01.10.2009. godine, a koji otkaz je tuženik dao tužitelju odlukom o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 27.12.2012. godine, nije dopušten, pa se utvrđuje da temeljem iste radni odnos tužitelju nije prestao.

2.Određuje se sudski raskid ugovora o radu sklopljen između stranaka dana 18.02.2008. godine s pripadajućim aneksima od 26.01.2009. i od 01.10.2009. godine, sa danom 28. prosinca 2012. godine.

3. Nalaže se tuženiku Institutu za istraživanje i razvoj održivih eko sustava iz Velike Gorice, Jagodno 100/a, da tužitelju Marijanu Gredelju iz Zagreba, Frateršćica 96, isplati na ima naknade štete iznos od 127.381,59 kuna zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 26. travnja 2017. godine pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

4. Nalaže se tuženiku Institutu za istraživanje i razvoj održivih eko sustava iz Velike Gorice, Jagodno 100/a, da tužitelju Marijanu Gredelju iz Zagreba, Frateršćica 96, isplati na ima naknade parničnog troška iznos od 32.375,00 kuna, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Presudom Općinskog radnog suda u Zagrebu broj 12 Pr-359/16-55 od 26. travnja 2017. godine odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja Marijana Gredelja iz Zagreba, Frateršćica 96, i to radi utvrđenja da izvanredni otkaz ugovora o radu od 18.02.2008. godine dan odlukom tuženika Instituta za istraživanje i razvoj održivih eko sustava iz Velike Gorice, Jagodno 100/a, od 27.12.2012. godine, nije dopušten i da radni odnos tužitelja kod tuženika temeljem tog otkaza nije prestao, da se utvrdi prestanak radnog odnosa tužitelja kod tuženika sudskim raskidom sa danom 28.12.2012. godine, i da se naloži tuženiku da tužitelju isplati na ime naknade štete u svezi sa sudskim raskidom ugovora o radu iznos od 218.368,44 kune zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 28.12.2008. godine pa do isplate (točka I izreke).

Tužitelju je naloženo da tuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 34.375,00 kuna (točka II izreke).

Protiv navedene presude žalbu izjavljuje tužitelj zbog svih žalbenih razloga iz odredbe čl.353.st.1. Zakona o parničnom postupku (NN broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13 – dalje ZPP), pa predlaže da ju nadležni drugostupanjski sud uvaži i da pobijanu presudu preinači na način da u cijelosti prihvati postavljeni tužbeni zahtjev uz dosudu parničnog troška, ili da ju ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je djelomično osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je dopuštenost izvanrednog otkaza ugovora o radu tužitelja od 18.02.2008. godine – koji je tuženik dao tužitelju svojom odlukom od 27.12.2008. godine, i u svezi s tim pravo tužitelja na sudski raskid ugovora o radu i pravo na naknadu štete u vezi sa sudskim raskidom ugovora o radu, s tim da je u ovom žalbenom stadiju postupka i nadalje sporno da li je otkaz tužitelju dan unutar prekluzivnog roka propisanog odredbom čl.108.st.2. Zakona o radu (NN broj 149/09 i dr. – dalje:ZOR/09), i da li su u konkretnom slučaju, u smislu odredbe čl.108.st.1. ZOR/09, postojali razlozi za izvanredni otkaz navedeni u odluci o otkazu.

Odredbom čl.108.st.1. ZOR/09 je propisano da poslodavac ima opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranka, nastavak radnog odnosa nije moguć, a odredbom st.2. istog članka da se ugovor o radu može izvanredno otkazati samo u roku od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji.

Polazeći od:

-naprijed navedene odredbe čl.108.st.1. i st.2. ZOR/09 i odredbe čl.131.st.3. ZOR/09 kojom je propisano da je na poslodavcu teret dokazivanja postojanja opravdanih razloga za otkaz, -sadržaja odluke o otkazu – tj. u njoj navedenih razloga za otkaz i onog što je u njoj navedeno o vremenu saznanja za postojanje razloga za otkaz,

-od ocjene izvedenih dokaza kojom prihvaća kao istinite iskaze svjedoka Biserke Bakmaz i Vedrana Šegote te zakonskog zastupnika tuženika Zorana Pišla jer su dani u suglasju i nisu u međusobnom proturječju ni u proturječju sa sadržajem odluke o otkazu, i kojom ne prihvaća kao istinite iskaze svjedoka Mladena Šercera i Melite Zrilić jer su ti iskazi u proturječju sa iskazima naprijed navedenih svjedoka,

sud prvog stupnja zaključuje da je odluka o izvanrednom otkazu dopuštena i zakonita jer:

-nalazi utvrđenim da je tužitelj učinio povredu navedenu pod točkom Ad.2) odluke o otkazu – da je s danom 05.11.2012. godine otkazao postojeći ugovor o zakupu za službene prostorije tuženika te za iste za zakupodavcem sklopio ugovor o zakupu za svoju novoosnovanu tvrtku (Ires ekologija d.o.o.) sve to bez znanja tuženika, što prema ocjeni prvostupanjskog suda predstavlja i povredu radnih obveza tužitelja ali i okolnost uslijed koje je došlo do gubitka povjerenja tuženika kao poslodavca u tužitelja kao radnika zbog čega nastava radnog odnosa više nije moguć,

-nalazi utvrđenim da je odluka o otkazu donesena unutar zakonom propisanog roka od 15 dana računajući od saznanja za činjenice na kojima se temelje razlozi za otkaz – jer je tužitelj povredu radne obveze pod točkom Ad.2) činio kontinuiranim radnjama od 05.11.2012. pa sve do 11.12.2012. godine kada je raskinuo sklopljeni ugovor o zakupu u korist svoje tvrtke, slijedom čega prekluzivni rok iz odredbe čl.108.st.2. ZOR-a nije ni mogao započeti teći prije 12.12.2012. godine, kojeg dana je tuženik i saznao za navedenu povredu na sastanku v.d. ravnatelja Zorana Pišla sa direktorom CTT-a Mladenom Šercerom.

S obzirom na navedeno sud prvog stupnja je smatrao nepotrebnim utvrđivati i ocjenjivati da li ostali razlozi navedeni u odluci o otkazu čine opravdani razlog za izvanredni otkaz u smislu odredbe čl.108.st.1. ZOR/09, i da li je glede tih ostalih razloga odluka o otkazu donesena unutar roka propisanog odredbom čl.108.st.2. ZOR/09.

Slijedom navedenog sud prvog stupnja u cijelosti odbija postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Osnovane su žalbene tvrdnje tužitelja da navedena odluka nije pravilna – jer je sud prvog stupnja na temelju dokaza koje je izveo te onih dokaza koji postoje u predmetnom spisu izveo pogrešan zaključak o pravovremenosti odluke o otkazu glede učinjene povrede radne obveze iz točke Ad.2) odluke o otkazu.

Naime, da bi izvanredni otkaz bio valjan u smislu odredbe čl.108.st.2. ZOR-a, odluka o otkazu mora biti donesena u roku od 15 dana računajući od dana saznanja poslodavca – tj. osobe koja je ovlaštena donijeti odluku o otkazu, za one činjenice na kojima se ona temelji.

Iz odluke o izvanrednom otkazu (list 5 i 6) ugovora o radu tužitelju proizlazi da je tužitelju ugovor o radu otkazan zbog većeg broja (šest) povreda radnih dužnosti, što u pobijanoj presudi konstatira i sam sud prvog stupnja, i to:

1.)da je nakon (06.11.2012.) razrješenja s mjesta ravnatelja iz poslovnih prostorija odnio registratore sa poslovnom dokumentacijom tuženika čime je tuženiku onemogućen uvid u naplatu ugovorenih poslova te nanesena šteta i narušen ugled kod poslovnih partnera,

2.)da je dana 05.11.2012. bez znanja i suglasnosti tuženika (upravnog vijeća i vlasnika) raskinuo postojeći i važeći ugovor o najmu poslovnog prostora kojeg je tuženik koristio za svoje poslovanje i istovremeno sklopio za taj isti prostor novi ugovor o najmu za korist svojeg privatnog poduzeća Ires ekologija d.o.o., čime je također nanesena šteta tuženiku,

3.)da nakon razrješenja sa mjesta ravnatelja nije razdužio zaduženi žig već ga je tuženiku vratio tek 14.12.2012. godine, zbog čega je postojala mogućnost zlouporabe žiga,

4.)da su po njegovom nalogu promijenjene brave na poslovnim i službenim prostorijama tuženika čime je onemogućen dolazak ostalim zaposlenima u te prostorije,

5.)da je kao zaposlenik tuženika osnovao vlastito privatno poduzeće pod nazivom „Ires ekologija d.o.o.“ uzevši pri tome naziv „Ires“ koji i tuženik koristi u svojem logu,

6.)da je za vrijeme obavljanja poslova ravnatelja, protivno odredbama Statuta tuženika, poslove čija vrijednost premašuje iznos od 50.000,00 kuna sklapao bez prethodne suglasnosti upravnog vijeća.

Imajući u vidu naprijed navedeno, za pravilnu primjenu materijalnog prava iz odredbe čl.108.st.2. ZOR-a odlučno je kada je osoba ovlaštena donijeti odluku o izvanrednom otkazu, a u konkretnom slučaju to je v.d. ravnatelj tuženika, stvarno saznala za svaku od naprijed navedenih povreda radnih dužnosti zbog kojih je odluka i donesena. To nadalje znači da ukoliko je moment saznanja za činjenice na kojima se otkaz temelji sporan da je tada sud dužan na temelju izvedenih dokaza ocijeniti (provjeriti) točnost onog što je u odluci o otkazu navedeno kao moment saznanja. Dakle, ono što je u odluci o otkazu navedeno kao moment saznanja ne može biti kriterij za ocjenu dokaza koje sud izvodi radi utvrđivanja te sporne činjenice, već upravo suprotno, na temelju ocjene dokaza koju mora izvršiti u skladu sa odredbom čl.8. ZPP-a treba ocijeniti da li se ono što je poslodavac u odluci naveo kao moment saznanja može prihvatiti kao vjerodostojno.

Kada ocjenjuje da je odluka o izvanrednom otkazu donesena u roku propisanom odredbom čl.108.st.2. ZOR-a, sud iznosi razloge za takav zaključak samo glede saznanja za povredu koja je tužitelju stavljena na teret pod točkom ad.2) odluke o otkazu (glede raskida ugovora o najmu poslovnog prostora i sklapanja ugovora o najmu za korist vlastitog poduzeća), polazeći pri tome od stava da je za dopuštenost izvanrednog otkaza dovoljno počinjenje samo jedne od više povreda koje se radniku stavljaju na teret, s tim da sud moment saznanja za navedene činjenice – za otkazivanje postojećeg ugovora o zakupu zaključenog za korist tuženika kao zakupca i za sklapanje ugovora o zakupu istog prostora za korist druge tvrtke – veže uz dan održavanja (07.12.2012. ili 12.12.2012.) sastanka v.d. ravnatelja tuženika Zoran Pišla sa Mladenom Šercerom – direktorom CTT-ia kao zakupodavca prostora.

Dakle, sud prvog stupnja prihvaća tvrdnje tuženika da je navedeni sastanak održan dana 12.12.2012. godine pa da je onda i odluka o otkazu donesena unutar roka od 15 dana od dana saznanja za navedene radnje koje se odlukom o otkazu stavljaju na teret tužitelju. Međutim, prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda, a imajući pri tome u vidu sve dokaze koje je sud prvog stupnja izveo i koji se nalaze u predmetnom spisu – kako one koje je sud prvog stupnja uzео u obzir i koje je cijenio ali i one koje nije uzео u obzir, kao jedini pravilan nameće se zaključak da je Zoran Pišl – v.d. ravnatelja tuženika, saznanje o navedenim radnjama tuženika imao znatno prije održavanja navedenog sastanka, neovisno da li je on održan 07.12.2012. godine kako to tvrdi tužitelj ili 12.12.2012. godine kako to tvrdi tuženik, iako je prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda pogrešno i utvrđenje suda prvog stupnja da je navedeni sastanak održan dana 12.12.2012. godine.

Naime, da je v.d. ravnatelj tuženika saznanje o raskidu ugovora o zakupu poslovnog prostora sa CTT i sklapanju ugovora o zakupu za korist druge tvrtke imao prije održavanja navedenog sastanka izvjesno proizlazi iz iskaza v.d. ravnatelja tuženika Zorana Pišla (list 104), ali i iz pisanih dokaza (list 69-70) – korespondencije v.d. ravnatelja tuženika sa CTT vezano za raskid i sklapanje navedenih ugovora.

Sam Zoran Pišl je u svojem iskazu (list 104) naveo da je početkom mjeseca prosinca 2012. godine nakon što je dobio ključeve spornih prostorija, a dobio ih je na sastanku svih zaposlenika održanom dana 23.11.2012. što proizlazi iz zapisnika (list 71-74) sa tog sastanka, došao u te prostorije i da je tada sasvim slučajno došao u posjed dokumenata iz kojih je vidio da je tužitelj otkazao njihov ugovor o zakupu za taj poslovni prostor te istovremeno sklopio ugovor o zakupu za tvrtku Ires ekologija d.o.o, tj. za svoju novoosnovanu tvrtku. Zoran Pišl u svojem iskazu nije naveo datum kada je to vidio, ali da je to zasigurno moralo bilo najkasnije 05.12.2012. godine, što je moguće je sa potpunom izvjesnošću zaključiti iz e-maila (list 69) upućenog na adresu tajnice Melite Zrilić – tajnice Mladena Mesarića direktora CTT. To stoga što je taj e-mail upućen upravo 05.12.2012. godine a kao prilog je upućen podnesak (list 70) u kojem v.d. ravnatelja tuženik traži hitan sastanak (po mogućnosti odmah idućeg dana – 06.12.2012. godine) sa Mladenom Mesarićem. Iz priloga navedenom e-mailu jasno proizlazi da je v.d.ravnatelja upoznat sa činjenicom da je Marijan Gređelj raskinuo njihov ugovor o zakupu i sklopio novi ugovor, te upravo zbog toga i traži sastanak kako bi direktoru zakupodavaca predočio određene dokaze da tužitelj to nije bio ovlašten učiniti i da je novo sklopljeni ugovor ništetan. Prema tome, iz navedenih dokaza koje sud prvog stupnja nije sa dovoljno pažnje cijenio proizlazi da je tuženik – odnosno osoba koja je bila ovlaštena donijeti odluku o otkazu ugovora o radu tužitelja, znao za navedene čine tužitelje već 05.12.2012. godine, tj. prije nego što je v.d. ravnatelja tuženika održao sastanak sa Mladenom Mesarićem, a što dalje znači da odluka o izvanrednom otkazu, donesena dana 27.12.2012. godine, nije donesena u roku propisanom odredbom čl.108.st.2. ZOR/09.

Iako s obzirom na naprijed navedeno za primjenu navedene odredbe nije odlučno kada je održan sastanak između Zorana Pišla i Mladena Mesarića, prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda, iz dokaza koje je sud prvog stupnja izveo i na koje se poziva u pobijanoj odluci, proizlazi da je taj sastanak održan upravo 07.12.2012. godine a ne 12.12.2012. godine kako to pogrešno utvrđuje sud prvog stupnja. Takav zaključak proizlazi upravo iz iskaza svjedoka Mladena Šercera i Melite Zrilić – svjedoka koji su potpuno nezainteresirani za ishod ovoga spora pa nemaju

97

nikakvih razloga svjedočiti u korist jedne odnosno druge strane, a navedeni svjedoci su kategorični u svojim iskazima da je taj sastanak održan upravo 07.12.2012. godine.

Vezano za povredu koja je tužitelju stavljena na teret pod točkom ad.2) odluke valja kazati još i to da je potpuno pravno neutemeljen zaključak suda prvog stupnja da rok iz odredbe čl.108.st.2. ZOR/09 nije mogao početi teći prije 12.12.2012. godine zbog toga što je navedenu povredu tužitelj činio u kontinuitetu od 05.11.2011. (čina raskida ugovora i sklapanja novog ugovora) pa sve do 11.12.2012. godine (čina raskida novog ugovora u korist svoje firme). Naime, nakon što je saznao da je tuženik i nadalje zainteresiran za zakup predmetnog prostora tužitelj je dana 11.12.2012. godine odustao od ugovora o zakupu sklopljenog u korist svoje tvrtke, no navedeno odustajanje od toga ugovora nema apsolutno nikakve veze sa jednokratnim činom poduzetim 05.11.2012. godine koji je inkriminiran tužitelju odlukom o otkazu, pa stoga ta radnja nema nikakvog utjecaja na početak tijeka roka u kojem je zbog toga čina tuženik mogao donijeti odluku o izvanrednog otkazu.

Budući da sud prvog stupnja nije ocjenjivao zakonitost pobijane odluke o izvanrednom otkazu glede ostalih povreda zbog kojih je donesena, to je onda učinio ovaj sud drugog stupnja temeljem odredbe čl.373.a st.1.t.2. ZPP-a, i postupajući primjenom navedene odredbe utvrđeno je da odluka o izvanrednom otkazu ni glede ostalih povreda navedenih pod točkama ad.1), ad.3), ad.4), ad.5) i ad.6) nije donesena u roku propisanom odredbom čl.108.st.2. ZOR/09.

Povredom pod točkom ad.1) odluke tužitelju je stavljeno na teret da je nakon razrješenja (06.11.2012.) s mjesta ravnatelja iz poslovnih prostorija odnio registratore sa poslovnom dokumentacijom tuženika čime je tuženiku onemogućen uvid u naplatu ugovorenih poslova te nanesena šteta i narušen ugled kod poslovnih partnera.

Iz dokaza koji postoje u predmetnom spisu proizlazi izvjestan zaključak da je tuženik (v.d. ravnatelja) za navedene radnje tužitelja znao znatno prije dana (12.12.2012.) koji je u odluci o otkazu navedene kao dan saznanja. Naime, iz zapisnika od 06.12.2012. godine (list 13-15) proizlazi da je toga dana izvršena primopredaja dokumentacije koja se je nalazila kod tužitelja, i navedenu primopredaju su za tuženika, po ovlaštenju v.d. ravnatelja Zorana Pišla, obavili Biserka Bakmaz i Vedran Šegota. Prema tome, već iz navedene činjenice da je vršena primopredaja dokumentacije koja se je nalazila kod tužitelja nakon njegova razrješenja (06.11.2012.) sa mjesta ravnatelja tuženika, i da je ta primopredaja izvršena dana 06.12.2012. godine, proizlazi zaključak da je tuženik za navedene čine tužitelja (zadržavanje registratora sa dokumentacijom) znao prije nego što je vršena primopredaja (06.12.2012. godine), a prema logici stvari zasigurno je za to najkasnije morao saznati onog dana kada je primopredaja izvršena – 06.12.2012. godine. Stoga je odluka o otkazu, i u odnosu na navedene radnje tužitelja koje mu se stavljaju na teret kao povreda radne dužnosti, donesena po proteku roka od 15 dana propisanog odredbom čl.108.st.2. ZOR/09.

Povredom pod točkom ad.3) tužitelju je odlukom o otkazu stavljeno na teret da nakon razrješenja sa mjesta ravnatelja nije razdužio zaduženi žig već ga je tuženiku vratio tek 14.12.2012. godine, zbog čega je postojala mogućnost zlouporabe žiga.

Iz već naprijed spomenutog zapisnika od 06.12.2012. godine (list 13-15), sačinjenog prilikom primopredaje dokumentacije, proizlazi da je osobi (Mirko Mesarić) koja je primopredaju vršila u ime tužitelja, postavljeno pitanje i predaje zaduženog žiga, te da je

konstatirano da se isti i nadalje nalazi kod tužitelja te da će ga naknadno razdužiti tužitelj osobno. Prema tome, tuženik je zasigurno imao saznanja da se kod tužitelja nalazi žig kojim je on bio zadužen kao ravnatelj, to je zasigurno znao i prije dana kada je vršena navedena primopredaja – a da tužitelj žig nije vratio ni navedenoj primopredaji tužitelj je saznao upravo toga dana (06.12.2012.), pa se stoga ni za navedenu povredu ne može uzeti kao dan saznanja 12.12.2012. godine. Stoga je i u odnosu na navedeni čin tužitelja pobijana odluka o otkazu donesena po proteku roka propisanog odredbom iz čl.108.st.2. ZOR/12.

Povredom pod točkom ad.4) tužitelju je odlukom o otkazu stavljeno na teret da su po njegovom nalogu promijenjene brave na poslovnim i službenim prostorijama tuženika čime je onemogućen dolazak ostalim zaposlenima u te prostorije.

Tijekom postupka pred prvostupanjskim sudom nije bilo sporno da je brave na poslovnom prostoru promijenio Mirko Mesarić po nalogu tužitelja, i to početkom mjeseca studenog 2012. godine. Međutim, iz zapisnika sa sastanka zaposlenika tuženika održanog dana 23. studenog 2012. godine (list 71-74), koji održan upravo u spornom poslovnom prostoru, proizlazi da je na tom sastanku bio prisutan i v.d. ravnatelja tuženika Zoran Pišl te Mirko Mesarić, te da je na istom sastanku postavljeno i pitanje promjene brava kojom prilikom je i konstatirano tko je brave promijenio i po čijem nalogu, i da su ključevi novih brava predani v.d. ravnatelju tuženika Zoranu Pišlu. Prema tome, iz navedenog dokaza izvjesno proizlazi da je tuženik (v.d. ravnatelj), za promjenu brava i za osobu koja je to učinila saznao ako ne prije onda svakako najkasnije dana 23.11.2012. godine, iz čega proizlazi da je odluka o otkazu i u odnosu na navedenu povredu donesena po isteku roka propisanog odredbom čl.108.st.2. ZOR/09.

Povredom pod točkom ad.5) tužitelju je odlukom o otkazu stavljeno na teret da je kao zaposlenik tuženika osnovao vlastito privatno poduzeće pod nazivom „Ires ekologija d.o.o.“ uzevši pri tome naziv „Ires“ koji i tuženik koristi u svojem logu.

Iz iskaza v.d. ravnatelja tuženika Zorana Pišla proizlazi da je imao saznanja o tome da se tužitelj i Mirko Mesarić pripremaju za odlazak iz firme te da namjeravaju zbog toga osnovati novu firmu, da se sam tuženik tome nije protivio, i da su postojali i razgovori između tužitelja i tuženika o tome da će tužitelj, na firmu koju je namjeravao osnovati, prenijeti i dio poslova koje je ugovorio tuženik. Isto tako, iskazao je i to da je već početkom prosinca 2012. godine, kada je dolaskom o prostorije tuženika saznao i za raskid ugovora o zakupu, vidio da je tužitelj zaključio novi ugovor o zakupu za korist svoje novo osnovne tvrtke Ires ekologija d.o.o.. Isto tako nije sporno, što proizlazi i iz izvoda iz sudskog registra, da je navedena nova tvrtka registrirana, odnosno da je njeno osnivanje upisano u sudskom registru 28. studenoga 2012. godine. Prema tome, iz navedenog proizlazi da je i za navedene radnje tužitelja saznao znatno prije 12.12.2012. godine, odnosno da je saznao istovremeno kada je saznao i za raskid ugovora o zakupu i sklapanje novog ugovora u korist nove tvrtke, iz čega proizlazi da je odluka o otkazu i u pogledu navedene povrede donesena po proteku prekluzivnog roka propisanog odredbom čl.108.st.2. ZOR/09.

Konačno, pod točkom ad.6) tužitelju je odlukom o otkazu stavljeno na teret da je za vrijeme obavljanja poslova ravnatelja, protivno odredbama Statuta tuženika, poslove čija vrijednost premašuje iznos od 50.000,00 kuna sklapao bez prethodne suglasnosti upravnog vijeća.

Iz iskaza svjedoka Mirka Mesarića (list 100) proizlazi da upravno vijeće tuženika nikada nije davala suglasnost na sklapanje ugovora čija vrijednost premašuje iznos od 50.000,00 kuna, da Zoran Pišl kao predsjednik upravnog vijeća i vlasnik tuženika to nisu ni zahtijevali odnosno nisu smatrali potrebnim, i da je tužitelj posljednji takav ugovor za tuženika zaključio u proljeće 2012. godine, i da je upravno vijeće tuženika bilo upoznato sa svih zaključnim poslovima. Isto tako, tužitelj je iskazao (list 103) da nakon mjeseca lipnja 2012. godine za tuženika, u svojstvu ravnatelja, nije zaključio ni jedan ugovor. Sve navedeno potvrđuje u svojem iskazu i v.d. ravnatelj tuženika Zoran Pišl (list 104) kada navodi da on kao predsjednik upravnog vijeća i vlasnik tuženika nikada nije tražio da tužitelj kao ravnatelj traži suglasnost upravnog vijeća jer je u njega imao apsolutno povjerenje. Prema tome, iz navedenih iskaza potpuno izvjesno proizlazi da je v.d. ravnatelj tuženika imao saznanja o načinu sklapanja poslova od strane tužitelja kao ravnatelja za tuženika još u momentu kada je upravno vijeće tužitelja razriješilo sa mjesta ravnatelja – dakle, znatno prije mjeseca prosinca 2012. godine, odnosno znatno prije dana 12.12.2012. godine, što znači da je odluka o otkazu i u odnosu na navedenu povredu donesena protivno odredbi čl.108.st.2. ZOR/09.

Iz svega naprijed navedenog potpuno izvjesno proizlazi da odluka tuženika o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelja, donesena dana 27.12.2012. godine, nije dopuštena i zakonita, jer ju je tuženik donio nakon što mu je protekao rok od 15 dana od saznanja za sve činjenice i okolnosti na kojim je otkaz ugovora o radu utemeljen.

Zbog navedenog valjalo je, temeljem odredbe čl.373.t.3. i čl.373.a st.1.t.2. ZPP-a, prihvatiti žalbu tužitelja kao osnovanu, preinaciti pobijanu prvostupanjsku presudu u točki I izreke te prihvatiti tužbeni zahtjev na utvrđenje da odluka o izvanrednom otkazu nije dopuštena.

Odredbom čl.117.st.1. ZOR/09 je propisano da ako sud utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten, a radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, da će sud na zahtjev radnika odrediti dan prestanka radnog odnosa i dosuditi mu naknadu štete u iznosu najmanje tri, a najviše osamnaest prosječnih mjesečnih plaća toga radnika isplaćenih u prethodna tri mjeseca, ovisno o trajanju radnog odnosa, starosti te obvezama uzdržavanja koje terete radnika.

Tužitelj je u predmetnoj parnici postavio tužbeni zahtjev za sudski raskid ugovora o radu sa prvim idućim danom (28.12.2012. godine) nakon dana donošenja pobijane odluke o otkazu, a to stoga što je sa navedenim danom zasnovao radni odnos u drugom poduzeću.

Sudski raskid ugovora o radu je zakonsko pravo radnika u slučaju nedopuštenog otkaza od strane poslodavca. U ostvarivanju toga prava radnik nije dužan obrazlagati razloge zbog čega mu nastavak radnog odnosa više nije prihvatljiv, već je jedina pretpostavka za sudski raskid ugovora da je utvrđeno da otkaz ugovora o radu od strane poslodavca nije zakonit i dopušten.

S obzirom da je u ovom sudskom postupku utvrđeno da odluka tuženika od 27.12.2012. godine o izvanrednom otkazu nije zakonita i dopuštena, to je onda osnovan i tužiteljev zahtjev za sudski raskid ugovora postavljen u skladu sa odredbom čl.117.st.1. ZOR/09, pa je stoga valjalo, temeljem odredbe čl.373.t.3. ZPP-a, uvažiti žalbu tužitelja te preinaciti pobijanu presudu i u točki II izreke prihvaćanjem zahtjeva za sudski raskid ugovora o radu.

Budući da je u ovom postupku utvrđeno da odluka tuženika o izvanrednom otkazu nije dopuštena, slijedom čega je prihvaćen i tužbeni zahtjev za sudski raskid ugovora o radu, tužitelju u skladu sa naprijed citiranom odredbom čl.117.st.1. ZOR/09 pripada i pravo na naknadu štete. Tom istom odredbom su propisane i okolnosti (trajanje radnog odnosa, starost, obveze uzdržavanja) o kojima će sud voditi računa pri odlučivanju o visini te naknade štete za koju je propisano da se dosuđuje u iznosu od najmanje tri a najviše osamnaest mjesečnih plaća toga radnika isplaćenih u prethodna tri mjeseca.

Okolnosti na koje upućuje odredba čl.117.st.1. ZOR/09 utvrdio je ovaj sud drugog stupnja na temelju dokaza koji postoje u spisu u skladu sa odredbom čl.373.a st.1.i.2. ZPP-a.

Iz u spisu priložene preslike radne knjižice (list 42-43) tužitelja proizlazi da je on rođen dana 20.12.1946. godine i da je bio u radnom odnosu kod tuženik u razdoblju od 16.07.2005. godine pa do 28.12.2012. godine, iz čega proizlazi da je u vrijeme otkazivanja ugovora o radu bio star 66 godina i da je kod tuženika proveo na radu ukupno 7 godina i pet mjeseci.

Iz preslike navedene radnje knjižice proizlazi i to da se je tužitelj sa danom 29.12.2012. godine zaposlio u drugom poduzeću – u tvrtci Ires-ekologija d.o.o..

Nadalje, iz obračuna plaće tužitelja za mjesec rujan, listopad i studeni 2012. godine (list 86-88) proizlazi da je u navedenim mjesecima tužitelju isplaćena plaća u bruto iznosu od 18.197,37 kuna.

Iz iskaza tužitelja kao stranke (list 103) proizlazi da u vrijeme otkazivanja ugovora o radu kod tuženika nije imao obveza uzdržavanja drugih osoba jer su mu djeca odrasla, i da se od 01.01.2014. godine nalazi u mirovni.

Polazeći od navedenih činjenica, prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda, tužitelju temeljem odredbe čl.117.st.1. ZOR/14 pripada pravo na naknadu štete u visini sedam prosječnih mjesečnih plaća isplaćenih mu u prethodna tri mjeseca, što daje iznos od 127.381,59 kuna ($18.197,37 \times 7$). Tužitelj je postavio zahtjev za isplatu štete u visini 12 prosječno isplaćenih mu plaća što je, prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda, neprimjereno visok iznos imajući u vidu duljinu (7 godina i 5 mjeseci) rada kod tuženika u odnosu na ukupan radni staž, ali imajući u vidu i činjenicu da tužitelj ni jedan dan nakon odluke o otkazu nije bio izvan radnog odnosa, i da se je tužitelj i spremio na odlazak iz tuženika jer je osnovao svoju vlastitu firmu u kojoj se je konačno i zaposlio odmah nakon donošenja odluke o otkazu.

S obzirom da iznos koji se radniku dosuđuje u smislu odredbe čl.117.st.1. ZOR/09 smatra naknadom neimovinske štete, na istu tužitelju pripada pravo na zateznu kamatu od donošenja prvostupanjske presude a ne od donošenja odluke o otkazu, sve to u skladu sa odredbom čl.1103. Zakona o obveznim odnosima (NN broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 – dalje: ZOO/05).

Zbog navedenog valjalo je, temeljem odredbe čl.368.st.1., žalbu tužitelja djelomično odbiti i potvrditi prvostupanjsku presudu za odbijeni iznos naknade štete od 90.986,85 kuna zajedno sa zateznom kamatom i za odbijen zahtjev za isplatu zatezne kamate na iznos naknade štete za vremensko razdoblje od 28. prosinca 2012. godine pa do 25. travnja 2017. godine, i temeljem odredbi čl.373.i.3. i čl.373.a st.1.i.2. ZPP-a, žalbu tužitelja djelomično uvažiti i dosuditi

mu naknadu štete u iznosu od 127.381,59 kuna sa zateznom kamatom od 26. travnja 2017. godine.

Budući da je prvostupanjska presuda uvažavanjem žalbe tužitelja preinačena to je onda, u skladu sa odredbom čl.166.st.2. ZPP-a, valjalo donijeti i odluku o troškovima postupka.

Tužitelj je u ovom sporu u cijelosti uspio sa zahtjevom za utvrđenje nedopuštenosti odluke o izvanrednom otkazu i sa zahtjevom za sudski raskid ugovora o radu, a djelomično (sa 58 %) sa zahtjevom za isplatu naknade štete, pa je njegov ukupan uspjehu sporu oko 80 %. Stoga je u ovoj parnici o troškovima postupka valjalo odlučiti primjenom odredbe čl.154.st.2. ZPP-a, tj. razmjerno uspjehu stranaka u sporu.

Ukupan trošak tužitelja koji je u skladu sa odredbom čl.155. ZPP-a bio potreban za vođenje predmetne parnice iznosi ukupno 49.062,50 kuna – i taj se trošak, polazeći o sačinjenog troškovnika, od vrijednosti predmeta spora i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN broj 142/12 – dalje: Odvjetnička tarifa), sastoji od troška zastupanja tužitelja po punomoćniku u osobi odvjetnika a odnosi se na: sastav tužbe u iznosu od 2.500,00 kuna u skladu sa Tbr.7.t.1. Odvjetničke tarife, na zastupanje na ukupno dvanaest rasprava od po 2.500,00 kuna za svaku u skladu sa Tbr.9.t.1. u svezi Tbr.7.t.1. Odvjetničke tarife, na zastupanje na jednoj raspravi u iznosu od 500,00 kuna u skladu sa Tbr.9.t.5. u svezi Tbr.7.t.1. Odvjetničke tarife, na sastav dvije žalbe sa kojima je tužitelj uspio u iznosu od po 3.125,00 kuna za svaku u skladu sa Tbr.10.t.1. u svezi Tbr.7.t.1. Odvjetničke tarife, i na obračunati PDV u iznosu od 9.812,50 kuna.

Od navedenog troška tužitelju razmjerno uspjehu u sporu pripada pravo na 80 % što daje iznos od 39.250,00 kuna.

Trošak tuženika potreban za vođenje predmetne parnice utvrđen po prvostupanjskom sudu iznosi 34.375,00 kuna – no tuženiku od toga iznosa razmjerno uspjehu u sporu pripada pravo na 20 %, što daje iznos od 6.875,00 kuna.

Nakon što se prebiju navedeni iznosi (39.250,00 – 6.875,00) tada proizlazi da je tuženik temeljem odredbe čl.154.st.2. ZPP-a u obvezi tužitelju naknaditi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 32.375,00 kuna, koliko mu je ovom presudom i dosuđeno.

Bjelovar, 13. srpnja 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Davorka Hudoletnjak, v.r.

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik:
Božidar Štefanac

102

MARIJAN GREDELJ
Fratersćica 96
10 000 ZAGREB

OIB: 89617006785

INSTITUT ZA ISTRAŽIVANJE I RAZVOJ ODRŽIVIH EKO SUSTAVA
Jagodno 100/a
10 410 VELIKA GORICA

OIB: 97065215278

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	ZZK	Saldo
26.04.2017	30.06.2017	66	127.381,59	9,68	2.229,63	129.611,22
01.07.2017	31.12.2017	184	127.381,59	9,41	6.042,56	135.653,79
01.01.2018	08.02.2018	38	127.381,59	9,09	1.205,48	136.859,27
Ukupno		289	127.381,59 kn		9.477,68 kn	136.859,27 kn

103

MARIJAN GREDELJ
Frateršćica 96
10 000 ZAGREB

OIB: 89617006785

INSTITUT ZA ISTRAŽIVANJE I RAZVOJ ODRŽIVIH EKO SUSTAVA
Jagodno 100/a
10 410 VELIKA GORICA

OIB: 97065215278

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	ZZK	Saldo
13.07.2017	31.12.2017	172	32.375,00	9,41	1.435,81	33.810,81
01.01.2018	08.02.2018	38	32.375,00	9,09	306,38	34.116,99
Ukupno		211	32.375,00 kn		1.741,99 kn	34.116,99 kn